

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

II. évf. 22-23. sz.
2007. JANUÁR-FEBRUÁR
(LXXVII. évf. 15.828/29 sz.)

Stirling György (Eger):

„Hullatja levelét az idő vén fája...” - Arany János szavai jutnak eszembe, amikor letépek és papíroskárba hajtom a tavalyi kalendárium utolsó lapját.

Megint elmúlt egy esztendő örömmel-bánattal s ilyenkor mindenki készíttetését érez arra, hogy számvetést készítsen a maga mögött hagyott kerek időszakról. Vajon milyen érzésekkel tekintünk vissza a felettünk elsuhant tizenkét hónapra? Természetesen mindenki más és más emlékeket őriz 2006-ról aszerint, hogy személyes sorsa kedvezően vagy kevésbé sikeresen alakult-e, de történtek (politikai) események ebben az évben bel- és külföldön egyaránt, amelyeknek mindenki egyformán részese kellett legyen, csak éppen másképp élte meg. Ez a véleménykülönbség aztán sajnálatos ellentétet forrása lett, és az év végén szomorúan kell megállapítanunk, hogy a magyar társadalom annyira megosztottá vált, amire még nem volt példa az utolsó évtizedekben. És ezt leginkább 1956. emléke sínylette meg...

Általánosságban véve egyébként 2006-ot - az előző évekkel ellentétben - a nyugodt évek közé számíthatjuk olyan értelemben, hogy nem voltak nagyobb tömegkatasztrófák vagy terrorista merényletek és megkímélte a Földet a természet is: nem jegyeztek föl pusztító árvizeket, cunamit, vulkánkitörést vagy földrengést, de a tornádók sem okoztak olyan károkat az USA déli államaiban, mint azelőtt éveken át. Persze azért akadt az év folyamán néhány feljegyzésre méltó történés, amelyekről beszélni kell. Hadd vegyük őket sorra időrendben.

Január végén a Közel-Keletről érkező hírekre figyelt a világ: súlyos betegsége miatt a megegyezést kereső Ariel Saron kiesett a politikai életből s ugyanakkor a palesztin parlamenti választásokon óriási győzelmet aratott a szélsőséges iszlámista Hamász, amelynek célja Izrael elpusztítása. A parlamentben többséget szerzett Hamász és a mérsékelt Mahmúd Abbász elnök vezette Fatah közötti ellentét állandó feszültség forrása lett és polgárháborús helyzetet idézett elő a Gáza-övezetben.

Februárban a magyar közvélemény számára jelentett sokkoló hírt, hogy a világszerte ismert Oscar-díjas filmrendező, Szabó István éveken keresztül beszervezett ügynöke volt a kommunista állambiztonságnak. Ezzel egyidőben bizonyítékok kerültek elő arról, hogy a katolikus és a református egyház vezetői közül is többeket érintett az állambiztonsági beszervezés. Ismét ráirányult a figyelem a soha meg nem született ügynöktörvényre, amely hivatott lett volna rendet teremteni ebben a kérdésben.

Ugyancsak e hónapban jutott nyugvópontra egy régen függőben lévő kérdés, a háború végén elrabolt magyar könyvritkaságok ügye. Éveken át tartó tárgyalások után (tíz kötet kivételével) végre hazaérkeztek a sárospataki református könyvtár szovjet katonák által elzabált kincsei. Öröm az örömben, hogy „örzés” című végül is 400 ezer dollárt kellett kifizetni a Szovjetunióknak. A többi elhurcolt műtárgy ügyében ez idáig nem sikerült megegyezésre jutni.

Nepálban viharos volt a **március**: a Himálaja lejtőin fekvő országban katonai puccs történt, amely ha nem is döntötte meg, de erősen megnyirbálta az eddig teljhatalmat gyakorló uralkodó jogkörét. Kényszerítette Gjanendra királyt, hogy ismét összehívja az általa korábban törvénytelenül feloszlott parlamentet és alkotmányos úton kormányozzon. A maoista lázadók bekerültek a kormányba, amely korlátozta a király

Isten veled, 2006!

hatáskörét, s egyebek közt megfosztotta öt hadsereg-főparancsnoki tisztétől is.

Április elején a Magyarországon szokásos tavaszi árvíz ebben az évben sem maradt el. Minden idők legmagasabb dunai ár hulláma tetőzött ebben a hónapban Budapestenél, és csak azért nem okozott katasztrófát, mert az apadás már a harmadik napon megkezdődött. Ugyanez a folyamat zajlott le a Tiszán is, csak ott a Duna vízszaduzasztó hatása miatt lassabban vonult le az ár és nagy előntött területek sokáig álltak víz alatt.

A rendszerváltást követő ötödik parlamenti választás 23-án tartott második fordulójai eredményeképp a baloldali kormány továbbra is hatalmon maradt: a koalíció 24 fős többséget szerzett az Országgyűlésben, holott mindenki a Fidesz sikerét remélte. A 2004 derekán pártjában történt átrendeződés révén - jogilag megkérdőjelezhető módon - Medgyessy Pétert a miniszterelnöki székben Gyurcsány Ferenc váltotta fel és hatalmát ezzel a számára nem várt siker hozó választással legalizálta.

Júniusban újabb változás történt a Balkánon: a podgoricai parlament kikiáltotta a 620 ezer lakosú volt jugoszláv tagköztársaság, Montenegró önállóságát. A „Fekete Hegyek Országá” függetlenné válásával a Trianonban összeeszkábált, délszláv birodalmi álmokat kergető hajdani Jugoszlávia végleg megszűnt létezni és belőle egyedül csak a tengerpart nélküli kis Szerbia maradt. A mesterségesen létrehozott államalakulat életképtelennek bizonyult és néhány év alatt szétesett.

Ebben a hónapban járt Budapesten George W. Bush. Az amerikai elnök az őszi szenátusi választások miatt hozta előre az 1956-os forradalom 50. évfordulóját ünneplő Magyarországnak szóló látogatását. A vizit csúcspontját a gellérthegyi Citadellánál elmondott elnöki beszéd jelentette, amit megbeszélések követték a magyar vezető politikusokkal. Eközben Sólyom köztársasági elnök az emberi jogok tiszteletben tartására figyelmeztette a vendéget, aki elnézően mosolygott az udvariatalanságon.

A felvidéki magyarság számára rossz hírt jelentett **júliusban**, hogy Robert Fico lett Szlovákia miniszterelnöke. Személy szerint nem ő az igazi veszély, ám vele együtt hatalmas került szövetségesei - Vladyimir Meciar és Jan Slota - magyargyűlöletükről ismertek s ebből az következhet, hogy a Dzurinda-kormány alatt elfogadható helyzetben lévő magyar kisebbségre újra nehéz idők várnak. A Magyar Koalíció Pártja nyolcvévi kormánypozíció után ellenzéki szerepre kényszerült.

A július eseményeihez tartozik, hogy ismét kiéleződött a közel-keleti helyzet: három izraeli katona elrablásának megtorlásául Izrael hadműveleteket kezdett a libanoni Hezbollah ellen. Az izraeli csapatok mélyen behatoltak Libanonba és megszállva az ország déli részét, lerombolták a Hezbollah több támaszpontját, ahonnan rakétákkal löttek izraeli városokra. A 34 napig tartó háborúskodásnak az ENSZ által elrendelt tüzszünet vetett véget.

Budapesten tragédiába torkolltak az **augusztus** 20-i Szent István-napi ünnepek: a hagyományos esti tűzijáték kezdetekor itéletidő szakadt a fővárosra és a viharos széllelkéssel érkező özvízszzerű felhőszakadásban öten meghaltak. Az orkán fákát csavart ki és tribünöket döntött fel, a tűzijátékokra összegyűlt százezrek pánikszerű menekülése közben több százan megsebesültek. A katasztrófavédelem rosszul vizsgázott.

Az augusztus krónikájához tartozik,

hogy Fidel Castrón, a szakállas kubai diktátoron sürgős gyomorműtétet kellett végrehajtani s betegsége miatt ideiglenesen öccsének, Raúlnak adta át az ország irányítását. Az operáció óta Castro nem jelent meg a nyilvánosság előtt és a jelek szerint állapota súlyos, valószínűleg gyomorrákja van. Megfigyelők szerint felépülésére kevés a remény és az 1959 óta tartó uralma a végéhez közeledik.

Magyarországon a **szeptember** nagy szenációja volt egy, még hónapokkal előbb, szűk körben Öszödön elhangzott Gyurcsány-beszéd nyilvánosságra kerülése. Az öszödi beszédben a miniszterelnök elismerte, hogy a tavaszi választás megnyerése érdekében folyamatosan hazudtak és az ország gazdasági állapotát illetően megtévesztették a népet. A beszéd általános felháborodást keltett és megkérdőjelezte a miniszterelnök szavahihetőségét. Másnap tüntetés zajlott le a Parlament előtt, amely a Szabadság téri TV-székház előtt folytatódott. A tömeg összecsapott a kivezényelt rendőrökkel és betört a TV-székházba, ahol tört-zúzott. A kár többmillió.

A tüntetések folytatódtak és a Kossuth Lajos-téren állandó táborot vertek a kormányellenes tüntetők, és az ellenzék nonstop tartotta gyűléseit, amelyek Gyurcsány távozását követelték. A külföldi lapok utcai harcokról adtak hírt Budapestről. Közben **október** 1-én megtartották az önkormányzati választásokat, amelyek a Fidesz fölényes győzelmével végződtek. Orbán Viktor lemondásra való felszólítására válaszképpen a miniszterelnök bizalmi szavazást kért maga ellen a parlamentben, amelynek során az Országgyűlés 207:165 arányban bizalmat szavazott a kormánynak. Az ellenzék kivonult a parlamentből.

Októberben sem szüneteltek a tüntetések, és sajnálatos módon a belpolitikai válság rányomta bélyegét az október 23-i évfordulós ünnepekre is. Az egység ezúttal is hiányzott, a pártok külön ünnepeltek és a központi emlékműavatáson Sólyom László köztársasági elnök sem jelent meg. A káosz 23-án este tetőzött: a Deák téren felvonuló tüntetők összekeveredtek az Astoriánál tartott Fidesz nagygyűlés résztvevőivel. A tüntető tömeget a kíméletlenül fellépő rendőröknek csak késő éjszaka sikerül feloszlattuk az Erzsébet hídnál. A környék reggelre csatatérre vált.

A hónapok óta tárgyaló bagdadi bíróság **november** elején - egyelőre nem jogerősen - kötélt általi halálra ítélte Szaddám Huszseint volt iraki diktátort. A határozat csak tovább szította az országban az év eleje óta egyre inkább polgárháborús jelleget öltő mézslárlást és gyakoribbá lettek a terrormerényletek is. A siiták és szunniták közötti ellentét tovább mélyült: a fő törésvonal immár nem az irakiak és a külföldi katonák, hanem az iszlám két szárnya között húzódik.

Az Egyesült Államokban **november** 7-én tartott kongresszusi, illetve állami és önkormányzati választásokon 12 év után a demokráta szerzett meg a többséget a törvényhozás két házában, valamint az államok kormányzói között. Elnökségének hátralévő idejében George W. Bushnak az eddiginél sokkal nehezebb dolga lesz és főképp a demokráta által ellentett afganisztáni misszió sorsa forog veszélyben. Első áldozatként Donald Rumsfeld delmi miniszternek kellett helyéről távoznia.

Az éven vörös vonalként húzódott végig a tavalyelőtti Mohamed-karikatúrák miatt egyre inkább kiéleződő Iszlám-Nyugat ellentét, amin sokat enyhített XVI. Benedek pápa váratlanul jól sikerült novemberi törökországi látogatása.

Kezdjük az új évet hálaadással!

Az ember napjai olyanok, mint a fű, úgy virágzik, mint a mező virága. Ha végigsöpör rajta a szél, vége van, még a helyét sem lehet felismerni. De az Úr szeretete mindörökké az istenfélőkkel van, és igazsága még az unokáikkal is; azokkal, akik megtartják szövetségét, és törődnek rendelkezéseinek teljesítésével. (Zsolt. 103:15-18)

Mennyei Atyánk, ennek az esztendőnek első napján a Te nagy nevedet hívtuk segítségül, és Téged áldunk és magasztalunk. Köszönjük, hogy Te meghallgatod hálaadó imádságunkat.

Hálát adunk Neked azért a sok jóért, amit kaptunk Tőled. El sem tudnánk sorolni. Sokszor természetesnek tartottuk ajándékaidat. Észre sem vettük, fel sem tűnt, hogy milyen sok jóval áldasz meg, amit nem érdemlünk.

Bocsásd meg, ha elmaradt a hálaadás. Sokszor kértünk Tőled sok mindent. Aztán mint a kisgyerekek fogtuk az ajándékot, elszaladtunk vele és élveztük - és nem borultunk le halálal Előtted. Tudjuk, hogy nem lehet ezt már pótolni, de most mégis szeretnénk megköszönni mindazt a testi és lelki jót, amit az elmúlt esztendőben kaptunk Tőled.

De szeretnénk megköszönni Neked azt is, amit a próbákkal, a veszteségekkel, a gondokkal, vegeztél el az életünkben. Most, ez év kezdetén elmondhatjuk: áldásul volt nekem a nagy keserűség, és Te szeretettel kivontad lelkemet a pusztulásnak verméből. Ilyen összefüggésben is tapasztalhattuk a Te jóságodat és hatalmadat.

Bocsásd meg, hogy olyan sokszor elengedtük fülünk mellett a Te igédet. Bocsásd meg, ha nem a Te törvényed szerint rendeztük be vagy rendeztük át az életünket. Köszönjük a Te hosszútávú kegyelmedet. Köszönjük, hogy mindig van szavad hozzánk.

Tűzesítsd át az emberi szót, hogy ez a Te igédként érkezzék meg a szívünkhöz. Egyedül a Te igédnek van teremtő hatalma. Egyedül Te tudsz igazán vigasztalni, keménységedet összetörni, zárat kinyitni, elesettségünkből felemelni és megépíteni. Végezd ezt a munkádat itt közöttünk most, igéd és szentlelked által. Ámen.

Cseri Kálmán református lelkész
2005. újévi ígéhirdetése alapján
(Budapest-Pasaréti Református Gyülekezet)

Az év második felében nemzetközi feszültséget idézett elő a dél-koreai kísérleti atomrobbantás és az iráni uránium-dúsítás híre. Mindkét krízis feloldásában szerepet vitt Kofi Annan ENSZ-főtitkár, aki az év végével távozott posztjáról. Utóda Ban Ki Mun dél-koreai diplomata.

2006 néhány halálozási híre Magyarországról: 96 éves korában elhunyt Faludy György költő, 80 éves korában Sütő András író és novemberben Puskás Ferenc futballista, a „legismertebb” magyar. Chilében 91 évesen meghalt Augusto Pinochet s az egykori diktátor ezzel lezárta egy évek óta húzódó vitát: most már nem lehet felelősséget vonni az Allende-rezsim megdöntése utáni kegyetlen kommunista-ellenes tisztogatásáért. Erdemei is voltak: stabilizálta Chile gazdaságát és jólétet teremtett.

Igy fest tehát dióhéjban az elmúlt év krónikája. Ami a mérleget illeti, abban sok örömről nem telik, de reméljük, 2007 több szebb napot tartogat számunkra:

BOLDOG ÚJÉVET!

I. tartalomjegyzéket a túloldalon

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

A Baltimoreban élő Téglássy Tamás kérésére közöljük a következő helyesbítést:

A neve alatt a novemberi számunkban publikált levél nem tőle, hanem barátjától, Várallyay Gyulától származik, aki az ÉMEFESZ 1960-as évek egyik volt elnöke. Tamás így fejezi be levelét: "Hírlapod egészen kiváló. Csodálatos, hogy a Karácsonyi kiadás már meg is érkezett!"
Köszönjük Tamásnak elismerő szavait és a tévedésért számítunk szíves elnézésére! Szerk.

Trixinek bejött levél Budapestről, a Grőber nagynénitől:

Drága Trixikém!
Egyre nehezebben fogok hozzá a levélíráshoz, úgy látszik ez is a korrall jár! Minden rendeződött, megkaptam a hiányzó példányokat és a 20. számot is. Sajnos, az utóbbi időben a magyar posta nagyon megbízhatatlan lett - és még sok minden más is! Ezt szerencsére Stefi hozta, aki a kis csoporttal érkezett. Már előzőleg az újságban olvastam ezekről a kis, vakmerő gyerekekről, akik nekivágtak a nagyvilágnak - vagy inkább a szülők voltak bátrak, hogy elengedték csemetéiket? Te aztán igazán tudod! Hiszen többször próbára tették az anyai idegeidet és lelket! Nagyon sokszor gondolok a fuidra és Cilikére. Ők voltak az elsők, akik közel kerültek a szívemhez. A társaságokban éreztem, hogy megfiatalodtam! Soha nem felejttem el a látogatóba jött Regösök fergeteges búcsú-táncstjét 2005. februárban. Nagyon értékes dolog, hogy a magyar népi hagyományokat ilyen magas szinten képviselik a fiataljaitok!

Sajnos, ha valaki jön Argentínából mindig nagy rohanásban van. Így Zaháné Alexandrával is csak telefonon tudtam beszélni. Persze megértem, hiszen mindig sok feladatot vállaltok rövid időre! De jó, hogy Lisa itt van, és akkor láthatom, amikor akarom! Kicsit büszke is voltam, hogy visszakíváncozott a mi szerencsétlen, kis országunkba! Nagyon öntudatos, határozott fiatal hölgy, és érzem, hogy jól irányítja az életét.

Szerencsére mindig találok ismerős arcokat vagy neveket a Hírlapokban. Nagyon színvonalas az újság és valóban sok információt ad. Újabb találkozom Kurucz Laci nevével is. Őt jól ismerem, felesége Székely Marika festő-alkotó többször dolgozott együtt a bátyámmal. Kurucz Laci szinte minden évben eljön Magyarországra, és ilyenkor sokat beszélgetünk. Nagyon művelt, sokszínű egyéniség! Látom, hogy Emődyné Anikó is rendszeresen „tudósít” MO-ról. Sajnos a spanyol részt nem tudom követni!

Sok szeretettel küldöm újévi jókívánságaimat

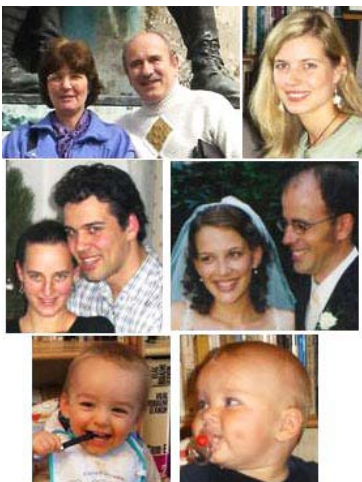
Várszegi Kata, Budapest

Kedves Zsuzsó!

Csak jelezni szeretném, hogy megkaptam a novemberi és a decemberi AMH-t, és már el is olvastam, szinte az utolsó betűig. És ha megenged három megjegyzést: **remek, remek, remek!!!** Egyszerűen el vagyok ragadtatva!

A Karácsonyról ugyan már lekének soraim, de kívánunk sikerekben gazdag, boldog új évet Siske és a család nevében is, sok szeretettel,

Szőnyi Ferenc és családja, Budapest

A megszapordott Szőnyi-család Fotó Szőnyi

Kedves Zsuzsó!

Lomniczy Józsi és Letti látogatása itt nálunk, Limában nagyon nagy öröm volt számunkra: egyszer csak november közepén megszólalt a telefonom - és Józsi jelentkezett!

Kiderült, hogy szállodájuk mindössze pár száz méterre van az irodámtól, az Aquaprofit (www.aquaprofit.com) Latin-Amerikai vezérképviseletétől. Örömmel állapíthatjuk meg, hogy se Letti, se Józsi nem változott! Épp olyan jó humorral, életkedvvel rendelkeznek, mint 30-35 évvel ezelőtt, amikor Józsi a ZIK-et vezette...

Machu Picchu-i látogatásuk előtt és után egy-egy estével ajándékozott meg minket a sors. Először otthonunkban voltunk, éppen aznap este volt 16 éves Ilona leányunk első bálja. Ezután egy háromezer éves sárpíramis (*huaca*) mellett izlelhetjük meg a perui konyha remekeit. Majd miután visszaérkeztek az inkák romvárosából, Lima kivilágított főteret és a modern, egzotikus Larcomar központot csodálhattuk meg. Időközben sikerült nekik bemutatnom Nemes András ifjú kollégámat, aki a Budapest Corvinus Egyetem (Közgaz) negyedéves hallgatója. András 5 hónapot töltött itt, a perui Universidad del Pacífico csere-diákjaként, és "szabad" idejében beállt hozzánk turisztikai tanácsadónak. Az élet érdekessége, hogy András és barátnője, Dobos Katalin, aki szintén a Közgaz diákja, júliustól Buenos Airesben terveznek tölteni egy évet.

b.-j.: Kraft házaspár, Kraft Ilona, Lomniczy házaspár Fotó Kraft

Józsiékkal nagyon szép időket tölthettünk együtt (remélem ők is így emlékeznek majd ittélükre!). Peregték a nevek, hogy vajon ki-ki hogy van. Igyekeztünk megismertetni velük a perui élet érdekességeit és felidézni azt a sok-sok szép esztendőt, amikor régen a hatvanas-hetvenes években hetente találkoztunk.

Kívánom, hogy sokunknak a sorstól megadassék köszönetet mondhatni azoknak a kulcsszemélyeknek, akik életünket formálták, alakították, értékesbette tették... Hiszen nem szoktam titokban tartani azt a tény, hogy Józsinak köszönhetem magyarságismeretemenk legalább a felét!

Drága Józsi és Letti, köszönjük, hogy idelátogattatok és felidézhetjük ezeket a gyönyörű szép időket. Az élet örömei ilyen kis (nagy) eseményekből tevődnek össze!

Kraft Péter, Lima, Peru
(kraft.peter@gmail.com)

Kedves Zsuzsó!

Már régóta szeretném elmondani: az Argentínai Magyar Hírlapot az emigráció legjobb szerkesztett, legmagasabb színvonalú, legváltozatosabb tartalmú, legértékesebb hírlapjának tartom. Sajtóhíbat keresve is alig találmi benne.

Kitűnő gondolat volt a spanyolnyelvű közlemények és az ifjúságnak szóló rész külön oldalakon történő megjelenítése. Kiválóak a „külföldi” tudósítók (Stirling, Csapó, stb.) valamint Emődyné, Barokti levelei. Külön elismerést érdemel a lap pontos megjelenése és szétküldése. Főszerkesztője és munkatársai tisztelettel és köszönetet érdemelnek.

vitéz Endre Zsigmond,
újbold Bs. Airesben

ÉREMHULLÁS A MAGYAR NAGYKÖVETSÉGEN (Buenos Aires, 2006. november 20)

A Magyar Köztársaság Elnöke - megemlékezve azon külföldi személyekről, akik politikai, közéleti, tudományos és kulturális területen végzett munkásságuk idején kiálltak a magyar forradalom és szabadságharc eszméi mellett - az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulója alkalmából a Magyar Köztársaság Buenos Aires-i Nagykövetségének kezdeményezésére

a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkérszerte kintüntetést adományozza

Jorge Ricardo PURICELLI úrnak a forradalom és szabadságharc után a magyar menekültek befogadása és támogatása, valamint az argentin magyarság érdekében végzett tevékenysége elismeréseként.

A Magyar Köztársaság Elnöke a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kintüntetést adományozza.

Hefty Lászlóné asszonynak érdemes és eredményes munkássága, valamint a forradalom ideje alatt a sebesültek mentésében és ellátásában kifejtett tevékenysége elismeréseként.

A Magyar Köztársaság Buenos Aires-i Nagykövetségének kezdeményezésére az 1956-os Forradalom és Szabadságharc Emlékbizottsága, Dr. Sólyom László úr, a Magyar Köztársaság Elnöke, Gyurcsány Ferenc úr, a Magyar Köztársaság Minisz-

b.-j.: Terek Zsófia, Graul Beatriz, Hefty Lászlóné, Józsné Gabriella, Józsa Máttyás (nagykövet), Paál Magdolna, Vattay Miklós, Szakvály Zsuzsanna, Jorge Puricelli, Tóth Endre, Bács Zoltán (konzul) Fotó Jakab

terelnőke, valamint Kosáry Domokos úr, az Emlékbizottság Elnöke aláírásával

a „Szabadság Hőse” Emlékérmeket adományozza azoknak, akik jelentős szerepet vállaltak abban, hogy megismertessék a világ közvéleményével az 1956-os forradalom és szabadságharc valós történéseit, céljait és eszméit:

Czanyó Adorján úrnak,
Gaál László úrnak,
Graul Beatriz Marcela asszonynak,
Paál Magdolna asszonynak,
Roth Péter úrnak,
Szakvály Zsuzsanna asszonynak,
Terek Zsófia Márta asszonynak,
Tóth Endre Béla úrnak,
valamint Vattay Miklós úrnak.

Öröm! Öröm! Megvan a 2007-es ZIK-NAPTÁR!

A már hagyományos naptár témája az idén "Nótázik a ZIK" és nagy meglepetéssel érkezett: CD-vel!

Remekül sikerült. Csak melegen gratulálhatunk az összes résztvevőnek, akik szívesen és lelkesen működtek közre. Miért? A Zrínyi Körért, a magyar kultúra fennmaradásának elősegítésére, a nagy zeneoktató mesterek (Kodály, Bárdos) tiszteletére és műveik tágabb körben való ismertetésére. Hiszen a naptár évről-évre igen sok ZIK-barát kezébe kerül és igen fontos, mit látnak és - most - mit hallanak is!

Csak az tudja, aki valaha részt vett egy lemez fölvételében, hogy az mennyire fárasztó és milyen óriási munkával jár. Leidemann Sylvia 10 órán át dolgozott az anyag összeállításán. Maga a fölvétel 8 óra hosszat tartott, a *cool edit* program még 8 óra volt férjével, Polóval együtt. Meg is van az eredmény: kicseng belőle a szív, de tapintható mögötte a művészi és szaktudás pótolhatatlan szerepe, a hatalmas erőfeszítés és a sok óra kitartó munka. Sylvia és Polo ZIK-szülők, a közreműködőknek mind megvan vagy megvolt a maguk szerepe a ZIK-en belül.

Köszönjük ezt a szép munkát! Hogyan tartsuk fenn tovább a magyar kolóniát, ha nem egy ilyen odaadó, egymást és a közt segítő munkával?

Az anyag szépsége megérdemelne egy külön "élő" előadást a jövő év ösztöndíjasok javára!

Közreműködők:

Szoprán: Makkos Erzi (szólista), Miskolczi Dóra, Lindqvist Pia, Wagner Carolina (szólista) Mezzo: Benedek Zsuzsi, Leidemann Sylvia Alt: Haynal Edith, Zaha Alexandra Gitár és domob: Lajtaváry Dani Lant és viola da gamba: Leopoldo Pérez Robledo Csembaló, zongora, orgona és furulya: Leidemann Sylvia Ütőhangszerek: csörgő, dob, harangok, xilofon - több résztvevő Bemondó: Makkos Erzi Ének összeállítása és vezénylés: Leidemann Sylvia Hangmérnök: Rafael Ferreyra Felvétel feldolgozása: Leopoldo Pérez Robledo

(A naptár a CD-vel megvehető Omarnál a Hungáriában, vagy érdeklődni Zaháéknál 4794-4986. Ára 20 peso) (HKZS)

A TARTALOMBÓL:

- Beszélgetés v. Ladányival ..... 3.o.
- USA-i vs. orosz nagykövetség . 4.o.
- MAGYARORSZÁGI HELYZET . 5.o.
- Brazíliai, bolíviai magyarok ..... 6.o.
- Cunami! ..... 7.o.
- Lapzárta után: Képiró S. .... 8.o.
- Santa Fe-i magyarok ..... 8.o.
- Lovaspóló Magyarországon ....9.o.
- AKOLÓNIA.....10.o.
- Mi Történt? .....11.o.
- R.I.P. Vass Dénes ... 4.o. és HUF I.
- Extra ki kicsoda ..... HUF I.
- v. kisbarnaki Farkas F..... HUF I.
- Felvidéki cserkészek .....HUF I.
- ZIKHÍR-ZIKÚJDONSÁG ... HUF I.
- Llamado a la solidaridad ..... SP I
- Mensaje de la Directora ..... SP I
- Carta de Lectores ..... SP II

Kedves Zsuzsó!

Köszönöm az impozáns spanyolnyelvű összefoglalást az 56-os Forradalom leírásáról a húgod, Némethy Kessérű Judit könyvéből.

Remekül néz ki, és élveztem benne a plátanos képeket! Ezen kívül a spanyolnyelvű ismerőseimnek is érdekes lesz.

Egy Boldog Új Évet és további jó munkát kívánok szeretettel

Szent-Miklós Teréz, USA

Keresek egy erdélyi származású Dél-Amerikában élő magyar honfitársat, aki esetleg ismer további erdélyi személyeket is. Köszönettel,

Domokos István
domokos@erdelyimagyarokhaza.hu
www.erdelyimagyarokhaza.hu

Szerk.megj.: Nem tudjuk, milyen célból keres honfitársakat az illető.

Gyöngyözik a pezsgő, szól a trombita, Hidd, hogy ez az év lesz éveid legjobbika! Higgy és szeress és keresd a szépet! Adjon a Jóisten boldog Újévet!
(beküldte Luraschiné Földényi Csutka)

Rendkívüli beszélgetés vitéz Ladányi Domonkossal

(Használt rövidítések: HM=Hadügyminisztérium; eje.=ejtőernyő-s; vk.=vezérkar-i; szd.=század; zlj.=zászlóalj; őrm.=örmester; hdgy.=hadnagy; fhdgy.=főhadnagy; szds.=százados)

Volt egyszer egy idő – talán nem is olyan régen – amikor ilyen magasztos fogalmak nem hangzottak túlzottan idejétmúltnak: tisztesség; becsület; kötelességtudat; helytállás; felelősségvállalás; önfeláldozás; bajtársiasság; hazaszeregetet. Amikor a bátorság hiánya, vagy a saját hiúság előtérbe helyezése szégyen tárgya volt.

Mégsem volt mindez annyira régen, hogy ne lennének köztünk még olyanok,

akik ezeket az erényeket a maguk személyében képviselik. Körünkben él vitéz **Ladányi Domonkos**, aki e napokban tölti be 90. évét. Szerény egyéniségét meg kellett arról győzni, hogy bizony fontos lenne saját magáról beszélnie. Nem vajmi természetfölötti Superman-ról, vagy Power Ranger-ről lesz szó. Csupán egy jó magyar emberről, aki az élete folyamán az adott körülmények között megállta a helyét. (HKZS)

volt. Különösen pisztollyal, puskával, autóval és motorkerékpárral kellett igen jók legyünk, de a későbbiekben gránátvető, aknavető, golyószóró, géppuska stb. is hozzátartozott. Igen fontos volt a kézigránát gyakorlat. Ezt mindenki érdekesnek és hasznosnak találta, de az ejtőernyőugrástól fáztunk.

AMH: Akkor hogyan lett mindebből mégis ejtőernyőugrás?

vLD: Egyszer egyik bajtársunk kérkedve kijelentette, hogy ő eje.-vel ugrani fog. Erre már mindnyájan akartunk ugrani. Pápan voltak az eje. gyakorlások. Az első ugrásokhoz volt egy repülő-overallunk,

egy sapkánk és egy fehér teniszcipőnk. Idővel aztán nagyon hasznos tapasztalatokra tettünk szert a sok baleset elkerülésére (boka vagy térdficam, csonttörés, stb.). Röviddel a kiképzés után már Salgótarjánban voltam, egyelőre csak határátjárás és felderítéssel megbízva. Csak kevés alkalmasra került sor, mert német nyomásra úgy a Felvidék, mint Kárpátalja magyar lakta területe a vártnál hamarabb vissza lett csatolva. Az újoncvidő letelte után voltunk néhányan, akiknek annyira megtetszett ez az érdekes és különleges katonai szolgálat, hogy jelentkezünk továbbszolgálatra, és 1939 nyarán már a visszahívott szakmabeli bajtársakkal kis csoportokban a román határon voltunk. A mi szolgálatunkért nem járt hadikintűtetés, viszont jelentkezhattunk a Ludovikára, ahonnan, már mint ifjú hdgy. a munkácsi várba kerültem csapatszolgálatra.

Az első ejtőernyős kísérleti ugrás, a boldog földretérés után... (Pápa, 1938. VIII. 4)

AMH: Szóval a hadmérnökből hivatásos tiszt lett...

vLD: Ilyen a sors! De rövid munkácsi szolgálatom legszebb emléke, hogy ott ismerem meg feleségemet, **Gyarmati Saroltát**, „**Sacit**”, még mint diáklányt az iskolájuk Mikulási rendezvényén 1940. december elején. Az esküvőnk 1944. december 16-án volt a pápai református templomban. Két eje. feleség volt a templomi „ünneplőtömeg” és az eje. tiszt legényem volt a tanú - az esküvő alatt az orgonát is fújhatta... A speciális zenét pedig az orosz repülőgépek megjelenése szolgáltatta...

AMH: De térjünk vissza a szolgálatra...

vLD: Az eje. próbaszolgálatra vagy 60 önként jelentkező érkezett a pápai reptérre. Én **v. Remete Imrével**, volt ludovikás társammal érkeztem. Ő is önként jelentkezett. Éppen egy szd.-nak volt ugrónapja, amit a sors tragikusan elrontott. A kb. száz ugróból egynek 800 m magasból ugorva nem nyílt ki az ernyője, meghalt. Egynek lábszárcsont, egynek lapocka törése volt, egy pedig elharapta a nyelve 1/4 részét, sugárban ömlött a szájából a vér. A halottat és a nyelvelharapást a helyszínen láttuk.

Nem hiszem, hogy volt közöttünk, aki el ne sápadt volna,

jőmagam is, de döntöttem, hogy nekem elviselhetetlen szégyen lenne a visszalépés. Az önkénteseknek csaknem fele visszalépett, a maradéknak **Néma Tibor** hdgy. lett a próbahónap alatt a vezetője. Reggel 7-től du. 5-ig kimerítő sport volt, megismerni az erőnlétet, szívósságot, kitartást és akaratot. Ez a próbaszolgálat is lefaragott belőlünk jó néhányat, akik nem bírták az iramot. Ahhoz, hogy valaki felvarrhassa az eje. jelvényt 4 bekötött ugrást kellett végrehajtani, és így talán 8-an lettünk végleg felvéve az eje. zlj.-hoz, ahol eje. szellemet, gondolkodást kellett kialakítanunk, adott esetben az önálló elhatározásra, elgondolásra és cselekedetre.

AMH: Ezután következett a frontszolgálat?

vLD: A kiképzés alatt elértük, hogy egy szd.-nak a legnagyobb része kiválóan lőtt, sőt mesterlövész volt. A Fronton ez jelentette a bátorságon, vakmerőségen kívül a legnagyobb és az oroszokat sokszor pánikba ejtő erőnk. 1942-től az eje. tiszteket és altiszteket kb. 5-8-as csoportokban kiküldték az orosz frontra három hónapra „fronttapasztalat szerzésre”. Minden tiszt egy tiszthelyetessel és a tiszt legényével volt együtt. Ez egy kiváló elgondolás volt, hogy mind már fronttapasztalattal rendelkezzenek, amikor majd az eje. alakulat alkalmazásra kerül. Közönséges földi alakulatokhoz kerültünk, főleg partizánokkal legdúsabb, igen veszélyes helyekre. Az elosztóhelyen egy vezérőrnagy bevitt egy nagy szobába, annak padlója volt a magyar alakulatok működési területének a térképe, tetejéig kis vörös zászlókkal. Minden zászló a formája szerint 200-500-1000, vagy annál nagyobb csoportú partizánok működési területét jelentette. Szemeim előtt a rengeteg vörös zászló egy szétfolyó vértócsának látszott és úgy is maradt meg az emlékezetemben!

AMH: Keserves lehetett a partizánok ellen küzdeni...

vLD: Makowra kerültem, ez egy vörös zászlókkal elég sűrűn megjelölt hely volt a térképen, ami nem jelentett nyugodt életet, sőt biztos reményt sem a hazatérésre. Valóban sok volt a partizán, főleg Brianszk környékén. Másnap hajnalra már meg is kaptam az első harctéri feladatot. Egy megerősített szakasszal kb. 20 km-s gyaloglással egy erdős területen felderíteni és lehetőleg megtámadni a partizánokat. Az eredmény két valódi partizán fogoly volt. Nagy szerencsénk volt, hogy mi vettük észre előbb őket és így nem volt alkalmuk az eldugott géppisztolyukat használni. Minden héten volt két-három hasonló turizmusom. Éjszakai portyára is kaptam parancsot a legforgalmasabb partizánútvonal megfigyelésére. Éjjeli partizántámadás esetére szigorúan tilos volt a löfegyver használat (csakis szuronyt vagy puskatusát szabad használni), és a cigarettázás, nehogy eláruljuk, hogy hol vagyunk. Ennél a zlj.-nál egyetlen nagyon veszélyes kalandom volt. Nem harc, de a partizánok rámgűjtöttak egy kisebb erdőfoltot. Úgy nézett ki, hogy harc nélkül ott maradunk... Komoly fronttapasztalatokkal gazdagodtunk. Szabadságunkat ott a fronton töltöttük és ez volt a legerősebb hónapunk. Egyszer az utolsó eligazító állomáson már voltak böven partizánok. Délben a német és magyar katonák tömegével teli állomáson felrobantottak egy benzines vonatot és az állomás épületét is. Alig tudtuk a vagonjainkat kézíerővel kitolni a veszélyes zónából, nehogy azok meggyulladjanak.

AMH: Látom, csak buggyanak ki Magából a régmúlt emlékek...

vLD: Katonai életrajzom bizony hosszú. Ez az interjú talán megadja a lökést, hogy nekiálljak a gyerekeim és unokáim által már évek óta kért élményeim leírására! Nincs nagy írói készségem, de nekik majd mégis megfelel.

AMH: Állítom, hogy nagyon fontos ezeket az életrajzokat rögzíteni, amíg vannak kortánu az ún. „zavaros éveknek”, hiszen az utódoknak nincs fogalmuk a háborúról és a résztvevők személyes mozzanatairól.

vLD: Katonai életrajzom bizony hosszú. Ez az interjú talán megadja a lökést, hogy nekiálljak a gyerekeim és unokáim által már évek óta kért élményeim leírására! Nincs nagy írói készségem, de nekik majd mégis megfelel.

AMH: Állítom, hogy nagyon fontos ezeket az életrajzokat rögzíteni, amíg vannak kortánu az ún. „zavaros éveknek”, hiszen az utódoknak nincs fogalmuk a háborúról és a résztvevők személyes mozzanatairól.

vLD: Orosz területen terepismeret hiányában bizony nehéz volt megbirkózni a feladatokkal, pláne, ha hozzájöttek a félrevezető, ún. Potemkin-térképek. Ilyenkor gyors döntéseken múltott, hogy emberéletek megmentődjenek. Az a nehéz, ha az ember vállán van a felelősség. Nehéz hónapom volt. Olyan dicsérettel végződött számomra, hogy az már szinte kellemetlen volt.

Domonkos Ladányi, mint eje. hdgy. Jobb mellén alul a Mesterugró jelvény, fölötté az eje. tiszt jelvény (Pápa, 1942)

Közben már megtörtént az orosz áttörés a Donnál. A szovjetorosz csapatok 1944 elején már a Kárpátok közelében voltak. A legerősebb magyar katonai tartalékra igen nagy szükség volt. Így az eje. zlj. 1944. június 5-én már el is indult Páparól. Jellemző a magyar hadsereg szegénységére, hogy a zlj. nem kapott teherautókat anyag és csapatszállításra, hanem lovasfogatokkal vagoniroztaunk be és indultunk ki a frontra, a Toronyi hágóhoz. 1944. augusztus 21-én jött a parancs: **v. Remete Imre** géppuskákkal megerősített eje. százada éjjel hatoljon be orosz területre és ott támadja meg a parancsnokságot, utána pedig térjen vissza saját területre. Magam mentem **Remete Imrével** erre a bevetésre. A meglepő támadásunk kiválóan sikerült, az oroszok igen súlyos veszteség után visszavonultak, nekünk egyetlen halottunk és három igen könnyű sebesültünk volt. A visszaúton egy erdőtisztában áthaladva az oroszok Sztálin-organával lőttek (48 csőből rakétaszereleg kilőtt tüzérségi lövedék), és rögtön megjelent két Stormovik repülő is. **Remete Imre** és én egészen elől mentünk, amikor egy robbanástól mindketten súlyosan megsebesültünk. **Remete** rögtön elesett, hordágyra kellett tenni, én még intézkedtem pár percet, de a vérvesztéségtől én is nagyon elgyengültem. Rengeteg szilánkot kaptam és egy kisujjnyi a jobb combomat találta el. En is hordágyra kerültem, de a szd.-nak sikerült a saját vonalat elérni. **Remete** kb. három hónapot volt kórházban, egyszer operálták. Engem négyszer operáltak és már a másodiknál le akarták amputálni a jobb lábamat combközéptől. **Remete** mentette meg a lábamat, hogy inkább hagyjanak így meghalni, mint féllábbal maradni. 1945. febr. végén volt a 4. operáció és áprilisban még naponta kétszer váltottak kötést. Én még töretlenül hittem a német győzelemben, annyira, hogy orvosi engedély nélkül megszöktem a badgasteini kórházból, mert még részt akartam venni a végső győztes harcokban.

AMH: Ez már a háború vége és tudjuk, hogyan dőlt el. Mi történt ezután?

vLD: Hadd mondjam, a háborús eje. hőstettekről, harcokról nehéz beszélni, mert azt csak katona érti meg. Az általában már megszokottá válik, olyan, mint valakinek a mindennapi munkája. Mindig attól függően, hogy milyen erejű ellenség támad, milyen terepen, vagy mi milyen körülmények között kellett támadjunk. Az eje. általában a legsúlyosabb helyeken és csaknem mindig többszörös túlerővel szemben lettek alkalmazva. Általános eje. morál, vagy szokás volt, hogy saját tetteiről senki sem beszélt, csak a másokéiról, hozzáteve esetleg annyit, hogy „magam is jelen voltam”. Helyhiány miatt itt csak két-három nevet emelek ki a számtalan közül. **Néma Tibor** eje. fhdgy. egyéni hőstettét, **Törzsök László** fhdgy.-ot, akinél szintén nem maradt el a dicséret és kitüntetés sem. (Törzsök is megsebesült és Budapesten mellett megfűdött a hadikórházban). Aztán két név Budapest védelmében: **v. Szinder Tibor** eje. tizedes, amikor egy igen hosszú sávon (katonanyelven „pók-hálóvonalban”) volt hősie bevetése; **F. Tóth János** eje. őrm. (ő is itt volt Argentínában) Arany vitézségi érmet kapott.

AMH: Valóban számtalan névtelen hős is védte a hazát, az utolsó napig. A háborúnak hivatalosan 1945. május 8-án vége lett. Hogy folytatódott élete?

Folyt. a köv. oldalon

2006. Porto Alegre, Brazília: Domi, Zsuzsi, Éva, Saci, Enikő

Argentínai Magyar Hírlap: Kedves Domi, kérem, mutatkozzon be, meséljen gyerekkoráról!

v. Ladányi Domonkos: 1917. január 10-én születtem Balassagyarmaton. Édesapám **v. Ladányi László**, édesanyám viski **Császár Piroska**. Szüleim, rokonságom mind erdélyiek, édesapám azonban, mint hadisebesült a balassagyarmati hadikórházban feküdt és édesanyám ment a látogatására. Így születtem ott és így még édesapám is frissen karjaiban tarthatott. Az oláhok Máramaroszigetre való bevonulásuk után édesapámat börtönbe zárták, ahonnan hamarosan megszökött, átment Debrecenbe. Édesanyámmal egy idő után mi is utána mentünk. Vagonlakók lettünk, mert mindenünket otthagytuk az oláhoknak. (Az ún. vagonlakók kiszolgált vasuti kocsikban laktak, nem lévén elég lakóhely a menekültek befogadására. Szerk.)

Édesapámtól még kis gyerekkoromtól fogva rendkívül szigorú és erős katonai magyar nemzeti nevelést kaptam. Csintalan, rakoncátlan gyerek voltam, sok testi fenyítésben is volt részem, ami akkor szokásos volt. Aldom Apám kezét érte, mert életem folyamán vitathatatlanul nagy hasznomra vált. Már korán megszoktam a katonai újoncszolgálat keménységét...

AMH: Hogyan került a katonai pályára?

vLD: Az érettségi után vegyész hadmérnök akartam lenni. A Műgyetemen sajnós a vegyészet volt a legdrágább egyetemi szak, amire szüleimnek nem volt fedezete. Azt ajánlották nekünk, hogy jelentkezess katonának, soron kívüli újoncszolgálatra és mint újonc jelentsem be, hogy hadmérnök akarok lenni. Akkor a HM fizeti az egyete-

met. Azonban életem másként alakult. Egy karpaszományos erdélyi katonabarátommal együtt jelölve lettünk egy szigorúan titkos és bizalmas katonai tanfolyamra. Jelentkezésünk kellett az ezredparancsnok irodájában, ahol egy Budapestről érkezett vk. szds. nagy kedvességgel fogadott és megtudtuk, hogy egy katonai „szabotázs-tanfolyamra” vagyunk jelölve - egyedül mi ketten a Debreceni hadosztály részéről - mint megbízhatók. Minden járműre kapunk egy rövid kiképzést és a tanfolyam végén ejtőernyővel is ugranunk kell. Mindig együtt leszünk alkalmazva, mert „egy ember, nem ember” ilyen feladatoknál. Valószínűleg majd Csehszlovákia területén kerülünk bevetésre. 1938. május 2-án már Szentendrén voltunk a vasút- és hídépítő laktanyában, összesen 28-an az ország minden katonai kerületéből. A mi titkos kiképzésünk rendkívül érdekes

RENDKÍVÜLI BESZÉLGETÉS ..... folyt. az előző oldalról

vLD: Az utak és hidak bombázása miatt már nem tudtam az eje. alakulatomat elérni. Linz közelében az eje. sebesült-gyűjtőhelyen kerültem amerikai fogságba, a regensburgi amerikai büntető hadifogolytáborba. Az amerikai hadifogságom - túlzás nélkül! - kellemetlenebb volt, mint az egész háború. Az amerikaiak itt rendkívül durvák és szadisták voltak, főleg a tisztekkel. Onnan nagy szerencsével 1945. augusztus végén szabadultam. Pár órával az amerikai kényszer-hazaszállítás előtt sikerült az eje. alakulathoz Karintiába átmenekülni. Sacit megtaláltam Aschachban, mert Saci az oroszok elől az eje. családokkal Ausztriába lett kimenekítve. Ott született meg **Éva lányom**. Ez már angol zónában volt. Az angolok annyira úrimódon bántak velünk, hogy minden fegyverünket és lőszert egészen október végéig meghagytak az eje. csapatnak. Később amerikai kényszerre mindent el kellett vegyenek, sőt nagy bocsánatkéréssel még a rendfokozatunkat is le kellett vágni! Ott, hogy élelmiszerjegyet kapjunk, 5 eje. tiszt bajtársammal erdőt irtottunk, de szabadidőmben voltam hosszú ideig bórdíszműves is.

eje. tiszt aranyzövésvé jelvény

Aztán gyártottam cipő- és állatképeket is. A kefégyártás annyira jól ment, hogy ha Ausztriában maradtok, akkor két év alatt talán saját házat vásárolhattam volna. Mivel azonban ott is megkezdődött a kényszer-hazaszállítás, 1946. nov. 2-án átszöktünk gyalog az Alpokon Olaszországba, ahol a Germanicum-Hungaricum papnevelő Intézet nyaralójába, a *San Pastore*-ba kerültünk, egy magyar menekülttáborba, Rómától kb. 30 km-re. Rómában született **Enikő lányom** 1947-ben.

AMH: Ott szánták rá magukat a tengerentúli emigrálásra?

vLD: Igen. Nem volt Európában biztonság. Olaszországban időközben voltam bulgárkerész, szobafestő, zsbivásári árus és jégsekreánytechnikus is egy magyar hadmérnök szds.-nál. Voltam téglavető és téglalehető is. Utóbbi adott reményt a jövőnköt illetően, de szabadidőmben a kivándorlásunk előtt cigarettakészítéssel is foglalkoztunk, és talán ez ment a legjobban.

1948. júniusban talán egy 5-10 perccel az Argentínába induló kivándorló hajóra, a *Ravello*-ra szállás előtt két IRO-tisztviselő kivett a kivándorlók közül, mint „háborús bűnöst”. Még az IRO segélyezést, tábori ellátást is elvették tőlem, de Saci visszamehetett a *San Pastore*-ba. Én Rómába kerültem az Údvhadsereg egyik szállására a Termini állomás közelében. Sacit és a két kislányomat hétvégeken meglátogattam. A hadmérnök szds. barátom igen jó összeköttetése révén végül is sikerült a *General Black* észak-amerikai csapat szállító hajóval valóban elhagyni Olaszországot, és 1949. január 23-án **Dr. Theész Jánossal** együtt megérkeztünk Argentínába.

AMH: És itt kezdődött az új élet...

vLD: Igen. Argentínában két kislányommal nagyon nehezen tudtam lakást találni, eleinte egy volt eje. katonám rokonának egy icipici kis szobájában laktunk. Végre Munróban találtunk egy két hálószobás lakást, de olyan magas volt a lakbéré, hogy egy barátommal közösen vettük ki, és alig győztünk elég túlórát csinálni, hogy lassan berendezzük. **Zsuzsi lányom** pedig már 1949 augusztusában itt született Buenos Airesben.

1953: Saci, Domi, Éva 8 éves, Zsuzsi 4 éves, Enikő 6 éves. A régi református templom előtt a Constitución mögött

AMH: Mivel kereste kenyerét?

vLD: Az első munkám: kőműves *peón* voltam három hétig. Rövid ideig voltam a Siam jégsekreánygyárban mechanikus, majd közel a lakásunkhoz a Sedalana textilgyárban kaptam mechanikus állást. *(A gyár tulajdonosa a magyar származású von Kretzbruck volt, sok magyart alkalmazott. Szerk.)* Itt kb. két és fél évig dolgoztam, azután a velünk lakó jó barátommal voltam asztalos. Két évet villanyszerelő, szabadidőmben szobafestő, jégsekreány-javító. Egy fél évig feszültségemelő transzformátorokat is gyártottam, **Káply Elemér-nél** pedig műanyaghegesztő gépeket is.

AMH: És miben állapodott meg?

vLD: A sors kiszámíthatatlan: a Sedalana-t azért hagytam ott, mert dízelgép mellé akartak tenni. A dízeltől féltem. 1956-ban viszont kaptam egy ellenállhatatlan ajánlatot: több mint dupla keresettel új dízelgép szerelésére. Kezdetben igen nehezen ment. Egy Ganz dízel-technikussal dolgoztam, attól tanultam. Nagyon nehéz fizikai munka - sok keserves napom volt. Viszont hála a Mindenhatónak teljesen belejöttem, önállóan és magabiztosan dolgoztam. Csak egy volt kellemetlen, hogy zömmel vidékre kellett menni. Az első 19 évben egyetlen hét szabadságom sem volt. Majdnem 12 évet dolgoztam dízel és gőzturbina szereléssel, javítással és karbantartással önállóan. Végül is egy barátom beajánlott gyárfőnöknek a Fibrolin textilgyárba, egy nagyon elhanyagolt üzembe.

AMH: De mindennek megvolt az eredménye?

vLD: Anyagilag nagyon megtaláltam a számításomat! Isten kegyelméből családom soha sem nélkülözött, mindig megvolt a szerény, de biztos mindennapink. Tisztességgel, még a régi otthoni szokás szerint felneveltem gyermekeimet, sőt még kis családi házat is tudtunk venni.

AMH: És most?

vLD: A túlfeszített munkának és a háborúnak most érzem a következményeit. 1981-ben mentem nyugdíjba. A nyugdíjam sajnos nem az lett, amivel számoltam... De mint nyugdíjas büszkén gondolhatok vissza kb. 30 éves dízeles múltamra, mert van 6-7 olyan munkám, amit Argentínában rajtam kívül nagyon kevesen, vagy talán egyik-másikat senki sem csinált.

AMH: Családi körülmények?

vLD: Három lányom, hat unokám és két dédunokám van eddig. Lányaim közül kettő - Enikő és Zsuzsi - itt Argentínában élnek, és itt van három unokám, akik még tanulnak. Eva pedig Braziliában fogorvos, Porto Alegre-ben talán az egyik legjobb fogorvosi rendelője van. Ott öt orvos van a családban. Ők anyagilag hála Istennek megnyugtató körülmények között vannak. A három orvos unokám már családot alapított. Ott már van két dédunokám is és másik kettőt pedig 2007-ben várjuk. Mind igen jól vannak.

AMH: Nem vágyott visszaköltözni Magyarországra 1990 után?

vLD: Nem. Ennek családom az oka. Nem tudnám őket azzal megszomorítani. Nem tudok elég hálát adni a jó Istennek érte, hogy mind végtelenül szerető szülők és nagyszülők.

AMH: És a magyar kolónia mennyire része életének?

vLD: Itt Argentínában minden magyar jellegű munkában igyekeztem mindig kivenni a részemet. Tagja vagyok a Hungaria Egyesületnek, az Öregothonnak, a Szent István Körnek, a Református egyháznak pedig 1949. május eleje óta állandó, tehát már a legöregebb presbitere vagyok.

Itt elvégeztem az Universidad del Salvadorban az „Estudios Orientales”-t, igen jó eredménnyel, díszoklevéllel. A Vitézi Rendnek és az MHBK-nak az első pillanattól aktív tagja vagyok. A V.R.-nek csaknem 13 évig voltam a Dél-Amerikai Törzskapitánya. Én rendszeresítettem az ünnepélyes, karddal való avatást. Az én időm alatt történt az első ösztöndíj felajánlása a Zrínyi Kör részére a két legjobb tanulónak a Magyarországra való hazautazására, még 1987-ben. 2001-től a Szent László Rendnek vagyok Dél-Amerikai Székkapitánya. Ezen kívül tagja vagyok az argentin „Orden Militar Caballeros Fuerte Añapiré”-nek, *Comendador civil* címmel, a Czetz János magyar honvédtábornok, argentin ezredessel kapcsolatos munkásságomért. Az én javaslatomra valósult meg a Czetz János Vándorsereg itt Argentínában a három Fegyveres Erő közötti kardvívó bajnokság első díjaként. Chilében pedig a „vitéz Horthy Miklós Vándorsereg”-et alapítottam meg a Chilei Fegyveres Erők közötti kardvívó bajnokság első díjaként. Ez az egyetlen „Horthy serleg” a világon.

AMH: Ebben a mozgalmas életben mi maradt meg a volt magyar katonából?

vLD: Az egyenruhát ugyan le kellett vennem, de gondolkodásban és tetteimben mindig Magyar Ejtőernyős maradtam! Itt az emigrációban csak erősödött bennem a magyarságtudat és magyar voltomnak az értékelése. Szerencsére rengeteg fényképem van az eje. időkből.

AMH: Köszönjük ezt az értékes beszélgetést!

vLD: Bizony, ez nem volt rövid... Bevallom, sok dologra sok-sok év után most gondoltam vissza először és észre sem veszem csak mesélem, ahogy a gondolatok jönnek... Talán lesz benne olyan, ami a fiatalabbakat is érdekli.

AMH: Erről ez a szerkesztő meg van győződve!

Elhunyt 94 éves korában

verebély VEREBÉLY GÉZA

mérnök, a második világháború előtti Budapesti Elektromos Művek aligazgatójának a fia, a híres Verebély orvosprofesszor unokaöccse, itt a Siemens Művek anyagvizsgáló osztályának 25 éven át vezetője. Számos érdeklődési köre és gyűjtő szenvedélye mellett asztronómiai tanulmányai következtében egy kétméteres teleszkóp (forgó szerkezetű rendszerrel) alkotója, melyet Buenos Airesben a városi világitás végett nem lehetett élvezni, így elajándékozta a Chaco-i magyar kolónia Villa Angela-i obszervatóriumának az ottani ifjúság oktatására. Most ő is a kedvenc csillagjaival a nagy világűr egy töredékévé vált. Szeretettel őrizzük emlékét.

Szerető felesége

VASS DÉNES

Szombathely, 1936. VI. 21 - Buenos Aires, 2006. XII.16

Gyászolják:

Édesanyja Vass Béláné szül. Ágoston Rózsa
Gyermekei Sándor és Ilona
Testvérei Mátyás és Gyöngyi
Sógornője Moys Magdi
Unokahúgai Kati, Gabi és családjaik
Unokaöccsei Miklós, Mátyás és András
Keresztanyja Ágoston Lili
és a kiterjedt rokonság Magyarországon

Nyugodjék békében!**In Memoriam**

Vass Dénes a szeretet jelében Isten, Haza és Embertárs szolgálata szánta életét. Azzal a céllal szervezett, tanított és dolgozott, hogy a jó és szép iránti vágyat különböző munkaköreibe beleoltsa, mindig embertársai javát szolgálja. Világi szemekkel mérve nem mindig sikerrel járó élete mélyen gazdagnak bizonyult szeretetben. Szent Pál úgy sorolja fel a szeretet tulajdonságait, hogy szembejön az önzetlenség, az áldozatkészség és a jóakarát.

Ezt tárta elénk Nt. Tóth Kristóf, aki a megható búcsúztatást levezette. A „Szeretet Himnusza” méltó megemlékezést és valóságos vigaszt jelentett a Mindszentynum kápolnájában összegyűlt gyászoló család és baráti kör számára. Dénesre ismertünk az elhangzott mondatokban. A Szentírás azt üzeni, hogy amikor a földi élet megszűnik, Isten színlátásában egyedül csak a szeretet marad meg. Dénes tömött batyúval érkezett az örökkévalóságba, mert bővelkedett abban az egyetlen jóban, ami átmenthető a „túlso partra.”

A Himnusz után magától értetődően többen „öreg”-cserkézpajtásai, volt csapattagjai összegyűltek, és a koporsó körül szeretetkörben elénekeltük a „Szellő zúg távol” cserkésznotát. Szem nem maradt szárazon.

Bonapartian Edi és Kerekes Miki helyezték el a szép magyar nemzetiszínű virágcsokrot, Cunciról is megemlékezve. A Dénes volt tancosai - Regös és Pacsirta - a hajdani regösorák záróénekével, a „Zúg az erdő, zúg a nád” kánonnal fejeztük be. Így mindenki őszinte szeretettel búcsúztathatta el cserkésztestvérét és néptáncatárát.

(Gorondiné Meleg Judit és Bonapartianné Trixi)

Nemzeti Együvé Tartozás: Megőrizni a magyarságot

Új Alapítvány létrejött decemberben

A Gödöllői rendezvénynek a királyi kastély adott otthont. Dr. Gémesi György, Gödöllői polgármestere bejelentette a **Nemzeti Együvé Tartozás Alapítvány** létrehozását, amelynek célja, hogy a határon túl élő magyar gyermekek kulturális és művészeti tevékenységét, magyarországi bemutatkozását támogassa, és hogy a határon túli gyermekek meg tudják őrizni magyarságukat. Ünnepi műsor következett.

Egy évvel ezelőtt, a kettős állampolgárságról szóló sikertelen népszavazás évfordulóján, *Gémesi György* kezdeményezte, hogy minden esztendőben, december első vasárnapja legyen a Nemzeti Együvé Tartozás Napja. Így az idén már alapítvány is segíti ezt a munkát.

(Gödöllői Szolgálat)

USA nagykövetség

Volt SZU, most orosz nagykövetség

USA nagykövetség megközelítése: Perczel Mór u. lezárva

Budapesti érdekesség: Az orosz és amerikai nagykövetség környezete és a magyarok nagy hányada által már megélt félmúltnak viszonyulása ezen országokhoz. Régen: sokan titokban szerették Észak-Amerikát, és szabadon sétálhattak az épület előtt. Ma 'szövetségesnek' számít - és lám... Még a fényképezést is akadályozzák. Másrészt a nem is régen „gyarmattartó” épületét régen is, ma is szabadon megközelíthetik. (Beküldte Novák Gyula, Budapest)

Így élünk, éldegélünk . . .

(levélrészlet Magyarországról)

Az elmúlt hónapok sűrűsödő eseményeit nem könnyű összefoglalni.

Őszi tavasz járt Európában. A szokatlan meleg becsapta a virágokat, fákat. Gond volt az osztráknál is. Az ilyenkor már sielőkötél hangos sí pályákon pipitér virágok nyíltak...

Itthon pedig lassan-lassan megállapodnak a politikai frontok. A kormányoldal egy újabb győzelmet mondhat magáénak. Ezúttal az ellenzékét már gumibotokkal is sikerült megverni. Igaz, hogy erre még nem volt példa a környező országokban, főleg nemzeti ünnepeken! De valahogy meg kell mutatni azt, hogy ki az úr a háznál... Így kezdődött ez 1947-ben is. Csak arról feledkeznek meg az utódok, hogy már 2006 is elmúlik s az Európai Unió tagjai lettünk. Az Unió is meg van lepve a magyar viszonyoktól, mint az elsőbálozó kislány, amikor először táncra kéri. Nincs még tapasztalatuk Kelet-Európával. Az Európai Unió néppártjának holland alelnöke ki is mondta ezzel kapcsolatban a véleményét: „Ami Magyarországon az idei október 23-án történt, az az Európai Unió szégyene.”

Az se lehet immár kétséges, hogy az 56-os évfordulók megünneplése ennek a kormányoldalnak megoldhatatlan feladatot jelent annál az egyszerű oknál fogva, hogy legújabb kori forradalmunkra épült a rendszerváltás ideológiai forogatókönyve. S a rendszerváltás nyertesei, furcsa módon, azokból az egykori kommunistákból, azok rokonaikból kerültek ki, akik ellen a forradalom elkezdődött. Erre a szabadságharcra úgy emlékezik az egész nyugati világ, hogy ez rendítette meg a kommunizmust. Hát ezt az ellentmondást kellene feledtetni valahogy. Amihez elsősorban a hatalom részéről egy kis alázat, türelemre és némi lemondásra lenne szükség, de a hirtelen meggazdagodott politikusaiknak ez derogál. Származni, tündökölni, nyilatkozni és sztárként szerepelni akarnak, mint általában a mélyről jött, kiéhezett emberek, akik váratlanul jól terített asztalra találnak... S ennek az ország lakosságára nézve bizony ára van. Keserves ára.

Az ellenzék, érthető módon, a rendőri atrocitások felelőseit akarja megnevezni. Ez ügyben indítványoznak különféle vizsgálatokat, amit a kormányoldal, a választásokat nyert többségi erő birtokában rendre elutasít. Felajánlotta viszont nyugdíjba vonulását Gergényi Péter, Budapest rendőrfőkapitánya, amit a kormány nem fogadott el. Sőt Gergényi tábornok magas kitüntetését kapott! Talán ebből is érzékelhető, hogy a megbékélés reménye gesztusok hiányában csak ábránd marad. A lakosságot megosztó, uszító hangú tv-műsorok is azt mutatják, hogy az ellentéteket fenn kívánják tartani. Ugyanis egyre indulatosabb s egyre primitívebb „beszélgetések” hangzanak el.

Az ellenzéken hatalmas a nyomás. A csalódott emberek egyre azt követelik, hogy az ellenzék tegyen valamit. De vajon mit tehetnek a könnyefakasztó gránátokkal, gumilövedékekkel szemben? A legnagyobb ellenzéki párt, a Fidesz amolyan végső megoldásként népszavazást kezdeményezett az egészségügyet érintő reformok lényegi kérdéseiről. A népszavazásra szánt kérdéseket azonban az a választási bizottság engedélyezi, amelyek a vezetője még a szocializmusban kapta kinevezését s furcsa módon minden miniszterelnököt túlélte... Amolyan igazi túlélő ember (hölgy). Talán ezek után nem szabad azon meglepődni, hogy a népszavazásra szánt kérdéseket ez a bizottság nem tartja megalapozottnak... Marad az alkotmánybírói orvoslati kérelem, ami sok időt igényel, mert az alkotmánybírói döntés akár évekig eltarthat. Vélhetően ezért zajlanak naponta kisebb-nagyobb tiltakozások, demonstrációk, tüntető menetek, amelyek lassan-lassan, a mindennapok kenyérharcaiban - szolidaritás hiányában - elvesznek az idő forogatójában.

A lakosságra nehezedő megszorítások részletekben érkeznek, s így tudatosulnak lassan a következmények a fejekben. Most eszmél rá az orvostársadalom is, hogy mit is jelent a kórházak „reformja”. Ha ui. az eredeti elképzelések maradnak, akkor 31

ún. súlyponti kórház marad az országban, a többi leépül, s részfeladatokat lát csak el. A legtöbb amolyan elfekvő kórház lesz. Ez az intézkedés viszont több ezer egészségügyi alkalmazott munkahelyét jelenti. Ami a beteget illeti: nos, a betegek szerencsés esetben heteket várhatnak egy-egy műtét beavatkozásra, de előfordulhat, hogy hónapokat kell „sorba állni”. A leépítésre kijelölt kórházak dolgozói és a környezetük lakói élőlánccal (egy más kezét fogva) állják körül a kórházépületet, de tiltakoznak a közintézmények dolgozói is. Így telnek a napok. Szinte minden nap tüntet egy-egy érdekcsoport. Szívet szorító szomorú látvány ez. A kialakult helyzet nyomán egyre többen indulnak el a gazdagabb Unió országokba szerencsét próbálni.

A november hónap szomorú hírei között mégsem a gazdasági okok miatti nekieseredés, hanem Puskás Ferenc labdarúgó halála lett a vezető hír. A legendás Puskás Öcsi, Öcsibácsink, aki annyiszor megmutatta a világnak, hogyan kell küzdeni, harcolni - végleg elbúcsúzott tőlünk, s immáron az égi válogatottból néz le a marakodó magyarokra. Halálhíre Európa minden jelentős lapjában vezető helyre került. A Real Madrid, ahol Öcsibácsi emigránsként oly sok gólt szerzett, megható műsorral emlékezett meg róla a zsúfolásig megtelt Real stadionban.

Itthon a temetése megszégyenítő módon anyagi természetű alpári vitatkozásokkal kezdődött. A rendezvényt szervező Schmidt Pál, a magyar olimpiai bizottság elnöke a megpróbáltatások nyomán úgy kikészült, hogy kórházba kellett szállítani. A kormány nemzeti gyásznapra nyilvánította a temetés napját s félárbcra eresztették a nemzeti lobogót. A bazilikában ravatalozták, onnan Öcsibácsi holttestét a róla elnevezett, egykori Népstadionba vitték, ami nagy meglepetésre még félig sem telt meg. Ezen a búcsúztatáson megszólaltak az egykori barátok, sporttársak. Énekszámok hangzottak el. A legszebb búcsúztatót Ramón Calderón, a Real Madrid küldötte hozta: Pancho (így nevezték Puskást Spanyolországban) kedvenc nótáját, amit ő maga énekel, egy régi hangfelvételen visszhangozta a stadion: „Nótáskedvű volt az apám”, ami bizony könnyeket csalt a szemekbe. Ezután indult a gyászmenet a Hősök terére, ahol katonai pompával búcsúztak tőle a honvédek (Puskás Ferenc őrnagyi rangban szerepelt a Honvéd sportklub állományában). Innen az Andrássy úton át a bazilikába ment a több tíz ezrekre duzzadt gyászmenet, és ez alatt köszöntek el a kisemberek, az egykori drukkerok, az igazi szotyola rágók, az örök elégedetlen bekiabálók. Azok, akik egy-egy gól után az egékbe tudnak ugrani. A bazilikába ui. már csak a meghívottak léphettek be. A nemzet nevében többek között Sólyom László köztársasági elnök mondott búcsúbeszédet, amelyben kihangsúlyozta, hogy Puskás Ferenc emberi nagyságát az emeli ki, hogy történelmünk egy sötét korszakában örömet, egy kis vigaszt tudott nyújtani az embereknek. Elmondhatjuk: királyi temetés volt! Végére is király hunyt el: a futball királya... Végso nyughelye a bazilika altemplomában van.

Vigyázó szemünket azonban most fel kell emelni hazai gondjainkról s Erdélyre kell tekinteni. Január elsejével Románia is csatlakozik az Európai Unióhoz, s az a 23 millió román, akiknek érkezésével most két éve a szocialisták ijesztgették a tudatlan magyar lakosságot és ennek nyomán a decemberi 5-i népszavazáson a többség megtagadta a külföldön élő magyaroiktól a kettős állampolgárságot – nos, ezek a románok immáron szabadon átutazhatnak rajtunk. Mert ittmaradni aligha akarnak... S a román kormány példát mutat a magyar kormánynak, mert minden románnak megadja a kettős állampolgárságot bárhol is éljen a világon! Így segítik testvéreiket az európai boldogulásban. S nekünk nem marad más, csak a szégyen...

Viharfelhők gyülekeznek Kolozsváron is. A Babes-Bolyai Tudományegyetem két magyar oktatója: Hancz Péter és Kovács D. Lehel azt a bátorságot vette magának, hogy a kétnyelvű egyetemen magyarul is kiírták a helyiségek neveit, és azt, hogy „Dohá-

nyozni tilos!” Ezért mindkettőjüket kizárták az egyetemről. Miután a Babes-Bolyai Egyetem idegen nyelvű egyetem is, ahol 2000 magyar is tanul, fel van adva a lecke az Európai Uniónak! De akadnak itt más, megoldásra váró feladatok bőven. Az erdélyi magyarság most már hangosan is kérheti az autonómiát, hiszen az Európai Unió legnagyobb kisebbségéről van szó! Meg is tette ezt Becsek Garda Dezső képviselő Bukarestben a román parlament ülésén. Mindössze azt kérte, amit Trianonban megígérték! Am a román képviselőtársai belé fojtották a szót. S azt kiáltották: Soha. Soha! Mi volt ez, ha nem az EU alapelveit sértő, magyarellenes megnyilvánulás? Íme, itt van Trianon penészes kenyere: tessék elfogyasztani! (Egyéb európai autonómia-példák: Dél-Tirol, Katalónia, a finnországi svédek és Belgium flamand, vallon ill. német részeitek autonómiája. Dr. Pungur József értesítése szerint a kanadai szövetségi parlament pedig a 2006. november 27-i ülésén nagy többséggel megszavazta (266:16), elismerte és kimondta a francia kultúrájú Québec nemzet-voltát Kanadán belül és ezzel elangolosodásuk elkerülésének, francia nyelvük és kultúrájuk megőrzésének egyetlen járható útjára léptek. Kanada, mint világunk egyik vezető demokráciája, ezzel a lépéssel példát mutatott minden demokratikus berendezkedésű államnak miként lehet és kell haladó, demokratikus módon kezelni és megoldani a nemzeti kisebbségek problémáját. Szerk.)

Furcsa hírek érkeztek Szlovákiából is. A derék szlovákok kitalálták, hogyan lehet a törvény eszközeivel háttérbe szorítani az ott lakó magyarokat. Olyan törvényt hoztak, hogy azok a települések, amelyek 270 méterre vannak a tenger szintje fölött, nagyobb támogatást kapnak, mint azok, amelyek mélyebben fekszenek! S miután a magyarok lakta települések szinte mind a síkvidékeken találhatók, nekik nem jár a kiemelt támogatás...

Az igazi döbbenet a Litvinyenkő-ügy kapcsán telepedett az európai politikusokra. Litvinyenkő, az egykori KGB mesterkém egy polónium nevű méreggel tették el láb alól Londonban, mert kritikus hangon beszélni merészt a birodalom titkairól. S ennek a birodalomnak a „katonái” a jelekből ítélve újra csatasorba állnak. Ez ügyben talán nem árt a D207-es ügynökre gondolni, aki nem is olyan régen még Magyarország miniszterelnöke volt s most, mint utazó nagykövet boldogítja a világot. Hírek szerint: Európa sokat tapasztalt diplomatái gondolkodóba estek...

Ez a fajta morális válság befészkelte magát a közgondolkodásba, ott van a tudatban vagy a tudat alatt, s fékezi-lassítja a magyar gazdaságot. Az igazi felemelkedés ugyanis akkor következhet be, ha a többség, a szó szerint vett nép félelem s gátlások nélkül kezd el vállalkozni. Ma azonban a kiszámíthatatlan viszonyok miatt a visszahúzódás, a várakozás jellemzi a társadalmat. Hit nélkül pedig még egy deszkát elfűrészelni se lehet igazán jól. A jövőbe vetett hit, a bizalom hiányzik a magyar fejekből. Az az optimizmus, az a kevés remény, ami megvolt a rendszerváltásnak nevezett években, elpárologni látszik. Hit nélkül pedig aligha lesz felemelkedés. Olyan országban, ahol félevenként változnak a gazdálkodást érintő jogszabályok, ahol a kormány szegi meg az általa felállított törvényt s ahol büntetlenek maradnak a csödbüntettek, ott igazán csak a feketegazdaság, a korrupció virágozhat.

Jól mutatja ezt a most kirobbant törökbálinti botrány is, ahol egy osztrák-izraeli tőkecsoport Európából beszerzett, lejárt szavatosságú, megsemmisítésre váró élelmiszerek újracsomagolására, át-címkezésére s eladására rendezkedett be. S mint kiderült, ez a hazai szállított „termékeik” a legnagyobb hazai kereskedelmi láncokon át a magyar fogyasztóknak. A magyar termelők kiváló termékei pedig nem jutnak el a piacra! Az eset önmagáért beszél, aligha kell bármiféle kommentár. Európa hulladékfogyasztói lettünk.

S itt jelentkezik megint a szabad sajtó hiánya. Ami - ha működhetne - rákényszeríthetné a mindenkori hatalmat arra, hogy képviseljük, védjük a polgárai érdekeit. A szerep azonban fordított. A sajtó a tőkecsoportok érdekeit képviseli a polgárokkal szemben. Lényegében erre mutatott rá a már fentemlített holland néppárt elnöke is, aki az október 23-i magyar események nyomán megdöbbenésének adott hangot, s arra a veszélyre figyelmeztetett, hogy az efféle cselekedetek azt eredményezik, hogy a polgárok nem mernek kritikát megfogalmazni a politikával szemben - s ez diktatúrához vezet.

Ehhez kapcsolódó új jelenség, hogy a kormány vezetői bojkottálják azt a kevés sajtóorgánomot is, amelyek kritikai kérdésekkel állnak elő. Ilyen országos jelentőségű orgánum lényegében kettő akad: a Hír TV és a „Magyar Nemzet” napilap. A Hír TV adását viszont csak kiemelt körzetekben, városokban lehet megtekinteni, s még így is „veszélyt jelent”. Egyik nagy bűnük az, hogy kiderítették: a „baráti Oroszországtól” drágábban kapjuk a gázt, mint a németek vagy a franciák!

Akadnak azért még bátor emberek. Az ombudsman (a polgári jogvédelem intézménye) több hónap után ki merte jelenteni azt, hogy az augusztusi tűzijáték során bekövetkezett szélviharral járó tragédiáért nem a meteorológus, hanem a rendezvényt szervező miniszterelnöki hivatal a felelős! (Ej, ki gondolta volna?!). Mégegy: kitartó nyomozással bebizonyította a rendőrség, hogy a már letartóztatott gyilkos követte el a magyarcsanádi lány brutális meggyilkolását!

Sólyom László köztársasági elnök mindaddig nem utazik az Egyesült Államokba, amíg a magyar állampolgárok nem kapják meg ugyanazon jogokat az Államokban, mint amit az USA állampolgárai itt nálunk megkapnak. Apró kis önbecsülést, önbizalmat növelő hírek ezek, amelyek reményeket ébresztenek, ilyenkor év vége táján. S bizony jól jön ez a magyar léleknek.

Gyorshír: December 30-án türelemmel viselt, súlyos betegség után elhunyt **Hornyák Tibor** író, újságíró, akit 1956-ot követően bebörtönöztek. Nemzetközi nyomásra 1963-ban szabadult. A 90-es évek változásai nyomán megszervezte az 56-os szövetséget, a Rabparlamentet, amelynek haláláig elnöke volt. Mindvégig hű maradt az 56-os eszmékhez. Ettől sem pénzsel, sem kitüntetésekkel nem tudták eltántorítani. Halálával nagy veszteség érte a szabadságszerető magyar társadalmat. Szomorúan búcsúzom

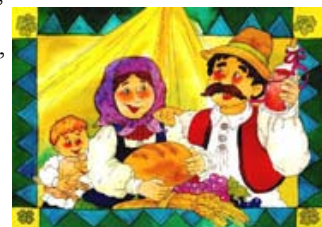
Barkuti Jenő, Magyarország

ADJON ISTEN MINDEN JÓT

(Népköltés)

Adjon Isten minden jót
Ez új esztendőben:
Jobb üdőt, mint tavaly volt,
Ez új esztendőben;
Jó tavaszt, őszt, telet, nyárt,
Jó termést és jó vásárt
Ez új esztendőben!

Adjon Isten minden jót
Ez új esztendőben:
Zsíros esőt, kövér hót,
Ez új esztendőben;
Bő aratást, szüretet,
Egészséget, jó kedvet
Ez új esztendőben!

Adjon Isten minden jót
Ez új esztendőben:
Drága jó bort, olcsó sót
Ez új esztendőben;
Jó kenyeret, szalonát
Tizenkét hónapon át
Ez új esztendőben!

Adjon Isten minden jót
Ez új esztendőben:
Vegye el mind a nem jót,
Ez új esztendőben;
Mítől félünk, mentsen meg,
Amit várunk, legyen meg,
Ez új esztendőben!

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Visszatekintés a 2006-os évre

Ebben az évben több évfordulót ünnepeltünk. **A Brazíliai Magyar Segélyegylet (BMSE) 80. évfordulóját, 50. Szeretetbálját** (régie neve Szent István bál) és természetesen az **1956-os magyar Forradalom 50. évfordulóját**.

Már az év elején több megbeszélést tartottunk, hogy hogyan emlékezzünk, hogyan ünnepeljünk, és jutott eszünkbe „számtalan szebbnél-szebb gondolat”, ami aztán a dátumok közeledtével valamelyest módosult, szerényebb lett és minden esetre kivitelezhetőbb.

A Segélyegylet 1996-ban már könyvben kiadta volt az első **70. évének** a történetét Piller Gedeon összeállításában. Most ugyancsak őt kérte fel az új igazgatóság, hogy írja meg az utolsó **10 év** történetét. Ez is elkészült és nemsokára a nyomdába kerül.

A **Balázs Péter Idősek Otthona**, hogy tökéletesen megfeleljen egyrészt az Egészségügy legújabb követelményeinek, másrészt az idősek biztonságának és életmódjának, egy nagy reformon ment keresztül: például, minden lépcsőfeljárát és folyosó korlátot kapott, átépültek a konyha, ebédlő, kamra, fürdőszobák, stb. Ehhez a kolónia is hozzá tudott járulni, egy igen ügyes és szellemes ötlet által. A BMSE igazgatóság a minden évi Piros Tojás ünnepélyén (Virágvasárnap) külön-külön lapokon kitűzdte a falra, hogy mi mennyibe került, mintegy beszámolóképpen, és közölték, hogy „de még hiányzik” ez vagy az. A látogatók rögtön megértették, hogy mivel és mennyivel lehet még hozzájárulni az átépítéshez: egy új mosdókaplót ennyi, egy új szőnyeg..., egy új jégszekrény..., egy új asztal..., a kifestés..., új padlózat, stb. Így mindenki diszkréten és magában eldönthette, hogy „tehetségének” melyik összeg felel meg és a kiválasztott tárgyra rátűzte a csekkjét. (Ez olyan kiváló ötlet, hogy a Szent István Óregothon Vezetősége is magáévá tehetné! Szerk.)

Sipos Mária, a Segélyegylet egyik jövevénye, már pár évvel ezelőtt egy ügyes szakácskönyvet állított össze brazil nyelven a magyar ételekről (*Segredos da cozinha húngara*) és az egész bevételt a BMSE-nek adományozta. Ez a **szakácskönyv** természetesen *bestseller* lett annak idején, és a mai napra már teljesen elfogyott. Sipos Mária, a könyv szerkesztője, most egy újabb kiadást készített, amely a volt tartalmat *diet* és *light* receptekkel gazdagította, és dióhéjban betette a magyar történelmet is a könyvbe.

Ez is kiadásra került az idei jubiláló év alatt. Múlt héten volt a könyv bemutatója, a szakácskönyv 4 receptjének a kóstolójával a Magyar Házban, és a nagy számban megjelent pártoló közönség az új könyvekből is jócskán vásárolt.

Az **50. Szeretetbálra** már jó időben megkezdődött a készülődés: új és nagyobb bálterem megkeresése, kibérlése, vacsora eldöntése, virágdíszítés kiválasztása, zenekar lekötése, elsőbálosok toborzása, stb. Mindez szerencsésen, sok idegeskedés, kisebb-nagyobb viták közepette (mert mindenki a legjobbat akarta!), végül is lezajlott és a bál nagyszerűen sikerült. Ragyogott a 7 elsőbálos, a Pántlika és Zrínyi táncsoport kitett magáért, jó volt a zenekar,

finom volt a vacsora, és a legmeghatóbb az összes bálók elsőbálozóinak a megünnepelése és megajándékozása: egy remekül összeállított CD-t kaptak (készítők Tirczka Lóránt, Tirczka Lórántné Palluch Lizi és Deák Csaba), amelyen a régi bálók melódiáit meghallgathatják majd otthon, egy kis nosztalgiával...

A nagyszabású 50. Szeretetbál

Az **56-os megemlékezésekről** már beszámoltam decemberben: 4 alkalommal emlékeztünk erre a nagy nemzeti dátumunkra.

A **Bartók Béla** emlékévé méltó megünnepelésére Magyarországról egy nagyszerű **kiállítás** anyagát kaptuk, már készen, portugál szöveggel. Utána megnéztük a valóban átlagon felülően szépséges filmet, a **„Gyökerek”**-et. A Szabadegyetem, szokásához híven egy **előadással** (Piller Éva) és jellegzetesebb zenedarabjairól magyarul (id. Tirczka Lóránt) emlékezett meg Bartók Béláról.

A **Magyar Ház** rutinszerűen nyitva van: a **hetente** munkába álló **könyvtár rendező** és leltározó 8 tagú önkéntes gárdának (hétfőn*), a **Bridge és Sakk-szakosztály** játszmáira (kedden), a **Pántlika és Zrínyi Táncsoportok** rendszeres gyakorolására (szerdán és szombaton), **Ropogós káncsházának** (pénteken).

Ami újdonság, az a fizetett **magyar nyelv-kurzus** (kedd, szerda, csütörtök), ami töretlen lelkesedéssel folyik immár 2 éve, több kezdő és egy haladó osztállyal. (*A São Paulo-i könyvtár rendezésére 8 önkéntes adódik... No comment. - A Szerk., aki erre a megjegyzésére fölötté könyvtáros kalapját.)

Havonta egyszer, mindig az első csütörtökön rendezik az **Öregeserkészek** - ma Cserkészbarátok - vacsorájukat, rövid beszámolókkal és vetítésekkel. **Ökumenikus bibliaóránk** minden hónap 2. szombatján gyűlik. A **Nőszövetség** a hónap 3. szerdáján jön össze Saurerné D. Ingrid szervezésében, ami rendszerint áll egy közös ebédből, majd bérelt busszal utazva valamelyik Múzeum vagy aktuális kiállítás megtekintéséből. A **Könyves Kálmán Szabadegyetem** az év 8 hónapjában megtartja előadását, helyi vagy nemzetközi látogató előadókkal, a hónap harmadik szombatján.

Miután minden közösségnek megvan a saját napja, órája, nincs utközés. Év elején tartunk egy nagy közös megbeszélést, amin kitűzzük a következő év rendkívüli programjait, már amelyikről előre tudunk...

KÖNYVRECENZIO

Vajay Szabolcs:

A Máltai Rend magyar lovagjai

Vajay Szabolcs hosszú évtizedekkel ezelőtt hagyta el Argentínát és az UNESCO-nál lett tisztviselő. A szíve és kultúrája azonban mindig is magyar maradt. Könyveit is magyarul írta, elsősorban történelmi témákról, és pár évvel ezelőtt a protestáns Johannita Lovagrend magyar tagozatának történetéről, rendkívül gondos kutatások alapján.

Most, immár 90. éve felé haladva még nagyobb fába vágta a fejszét, és a Máltai Lovagrend magyar tagozatának történetét dolgozta fel. A magyar lovagok már II. Endre óta szerepeltek a Rend névsorában, de külön magyar tagozat csak 1534-től létezett. Vajay is ettől a ponttól kezdte történelmi kutatásait egészen 2000-ig.

Vajay nagyon pontos és lelkiismeretes kutató, minden írását többször is ellenőrzi, mielőtt az nyomdába kerül. Ez különösen fontos ilyen széles történelmi háttérrel rendelkező munkánál. Természetesen mind ezek az adatok szinte beleágyazva szerepelnek a Rend sok százéves történetébe, és szinte megdöbbenünk az olvasás közben, hogy mennyi magyar volt és van ma is a rendtagok között. A Középkorban a Szentföldön, majd a Rodosz szigetén dolgozó, harcoló Rend jelmondata: **A hit védelme és a szegények szolgálata**. Évszázadokon át a Máltai Lovagrend komoly katonai erőt jelentett; a lepantói győzelmes tengeri csatában döntő fontosságú tényező volt és a jellegzetes kereszt lobogók alatt hajózó vitorlásai a Félhold erős hatalmával álltak szemben. De a napóleoni háborúk után a jelmondatának csak második felét gyakorolja: a szegények szolgálata, ezen a téren még inkább kiemelve a történelem elismerését.

A hatalmas tanulmányban 396 magyar család 668 tagjának eredete, élete, érdemei és rendfokozatai szerepelnek. Döbbenetes szám. Mint Vajay az előszóban írja, sokszor kellett légvárat elfújni, csodás legendákat devalválni, de bizonyíthatatlan adat nem kerülhetett a könyvbe.

Több száz (!) családi címer hiteles rajza gazdagítja a gyűjteményt és a Rend tagjainak beszerezhető arcképei, majd később fényképei szinte tárháza a magyar történelemnek. Kiegészítik a tanulmányt a Rend különböző fokozatainak és jelvényeinek színes fényképei, bár itt talán hiányolni lehet, hogy mikor, kinek és milyen érdemekért adományozták a fokozatokat. Végül van egy – nagyon pontos – magyar történelmi összefoglaló és egy magyar szótar, amely majdnem minden, a Renddel kapcsolatos kérdésre választ ad.

Külön „signum laudis”-t érdemel a bevezető tanulmány, amely a magyar társadalom történeti kialakulását elemzi, természetesen elsősorban a nemesi szempontból, csak a végefelé nyújt áttekintést a munkások és parasztközségről, amikor már azok is bekerültek az Alkotmány sáncái közé. Sok alig ismert érv és motívum felsorolása egyből fölöttébb érdekfeszítő olvasmány is.

Bár Vajay nem Máltai, hanem Johannita lovag, a két testvérrend magyar tagozatának történetét ökumenikusan, testvéri szeretettel tárja az olvasó elé. A mai, fundamentalista világban ezt nem lehet eléggé értékelni és megköszönni. (Mikes Kiadó Kft., Budapest, 2002. A 2 kötet összoldalszáma 1260 o.)

Kurucz László

A könyvek tulajdonosa, Bobrik György üzenete:

„Vajay Szabolcs művét (*A Johannita Rend lovagjai* és *A Máltai Rend magyar lovagjai*) közérdekű tartalma miatt az érdeklődők számára rendelkezésre bocsátom. Ezért, kizárólag helybeli betekintésre a három kötetet, a tulajdonjog fenntartásával, a HKK Könyvtáránál a Hungária Egyesületben helyezem el.”

Bolíviai magyarok!

A találkozó november 25-én volt Rózsa Szilvia lakásában (Santa Cruz, Bolívia). Először a piros pólóban, Miguel Chely, akivel az AMH-n keresztül ismerkedtek meg; a volt magyarországi bolíviai ösztöndíjasok, valamint magyar származásúak. A legfiatalabb a négyéves Isabella, aki szintén magyar állampolgár! Mögötte a mamája, Szilvia. Magyar ételeket fogyasztottak (paprikás csirkét galuskával, tejföllel, és székelykáposztát). Beszélgettek a Magyar Hírlapról, az Argentínában élő magyarokról (és hogy talán jó lenne egy kirándulást szervezni Buenos Airesbe!) és közben persze magyar dalokat is énekeltek!

(Rózsa Szilvia beszámolója alapján)

A **13. Szondi György ösz-szevont cserkészcsapatunk** saját kalendáriuma szerint tartja foglalkozásait, felváltva az embui cserkészparkban és a Szent Imre Kollégiumban.

Van Hyfte Janné, Csereklye Zsóka Kata (jelenleg Buenos Airesben):

Sri Lanka, a "fenséges sziget" (egykor Ceylon) a legenda szerint a földi Paradicsom. Ezt gondolta Ádám az Édenkertből való kiűzetés után, és ott is hagyta lábnyomát Sri Lanka második legnagyobb hegyén. Az Ádám-csúcs, ahol e csoda végbement, a mai napig egyaránt buddhisták, hinduk, keresztények és muzulmánok kedvelt zarándokhelye...

E trópusi 65.610 km²-es könnyecsepp alakú sziget Indiától alig 40 km-re délre valóban a földi Paradicsomot juttatja eszünkbe változatos tájaival, több mint 2000 éves műemlékeivel, az őserdőben némán megbúvó templomaival, ősi romvárosaival, vadelefántjaival, valamint a vízibivalyok taposta rizsföldjeivel és a királykókusz pálmákkal tarkított egzotikus tengerpartjával. Varázsát fokozza a buddhista hagyományok és a 115 évig tartó brit gyarmatbirodalom örökségének keveredése, színességét az etnikai csoportok változatossága is bővíti: a szingalézek, a tamilok és a muzulmánok.

A 20,2 millió lélekszámú szigetország lakóinak 74%-át (14,9 millió fő) alkotja a szingaléz többség. A szanszkrittal rokon indoarja nyelvet beszélő „oroszlán népe” (szingalézek) a legkonzervatívabb buddhizmus, a "vének tanításai" (theravada) követői. Szerintük a megvilágosodást csak kevesen érhetik el, különös hangsúlyt helyeznek a szerzetesi eszményre. Az egyháznak és szerzeteseinek hatalmas tekintélye van a lakosság körében és ebből kiindulva erős befolyással bír a politikai életben is.

A legmagasabb számú kisebbség a dravida nyelvcsaládhoz tartozó 3,6 millió főt kitevő tamil. A sziget északi és keleti partvidékén élő úgynevezett ceyloni tamilok a fennmaradt emlékek alapján már Kr.e. 1000 körül a szigeten éltek. Vallásukat tekintve hinduk és szigorú kasztrendszer követnek.

A muzulmánok (7,6%) a kora középkori arab kereskedők leszármazottai, főleg a keleti partvidéken élnek vegyesen a tamilokkal.

Vallást tekintve, a buddhisták, hinduk és mohamedánok mellett a lakosság 6,9%-át alkotó keresztény közösség is található.

Az 1948. évi Brit Birodalomtól való függetlenség kikiáltása után felszínre kerültek a korai történelemből adódó vallási-etnikai ellentétek az uralomra került szingaléz és a tamilok között. A tamilok a szingalézek különböző hátrányos intézkedései miatt 1976-ban megalakították a Tamil Ealam Felszabadító Tigrisei (LTTE) fegyveres csoportot, amely mostanra terrorista szervezetté alakult. Célja Észak-Sri Lankából egy önálló tamil állam létrehozása. Szingaléz részről 1977-től szervezett tamil-ellenes megmozdulásokra került sor egészen 1983-ig, amikor mindez a nyílt, fegyveres harc kitöréséhez vezetett. A két csoport között a kompromisszum mind a mai napig igen nehezen akar létrejönni, a béke igencsak távoli, annak ellenére is, hogy egyre nő a békés megoldást sürgetők tábora.

És hull a könnyecsepp...

Két éve történt, hogy e fenséges és ellentétekkel átszótt országot a földkerekség egyik legdrámaibb természeti csapása sújtotta. A 2004. december 26-án Szumatra partjaitól északnyugatra, körülbelül 160 km-re a tengerfenékén kipattant, a Richter-skála szerinti 9,3-as erősségű földrengés és annak következtében kialakult pusztító szökőár (japán elnevezése alapján cunami, "óriás hullám") a több mint 30 méteres magasságot elért hullámaival végiggázolt Indonézia, Thaiföld, Malajzia és India délkeleti partjain, a Maldív szigeteken és Sri Lankán. Megdöbbentő, hogy a cunamit 8000 ezer km-re a földrengés keletkezésétől még Afrika partjainál is érezték! A cunami összesen közel 300.000 halálos áldozatot követelt (beleértve az eltűntként nyilvántartottakat is). A legtöbb emberi életet Indonéziában és Sri Lankán szedte. Itt a becslések szerint 30 ezren váltak a szökőár áldozatává, majd 5 ezer főt tartanak eltűntként nyilván és egy millióan lettek hajléktalanok. A halottak számáról pontos adat nem áll rendelkezésünkre, mert a visszahúzó hullám a tetemek ezreit sodorta magával. Nem történt előrejelzés azon egyszerű oknál fogva, mert nem volt meg az a figyelmeztető rendszer, amely az Indiai-óceánon az árhullámok mozgását követné, és azok sebességét és mozgását mérni tudná. A gyilkos hullám Sri Lankát december 26-án, verőfényes vasárnap dél előtt, a földrengés kipattanását követő 90 perc elteltével érte el, a parttól 0,5 - 1 km-re behatolva a szárazföld belseje felé, ezrek és ezrek életét változtatva meg kevesebb mint 5 perc leforgása alatt. A szigetországban a hullám érkezését a tenger visszahúzódása előzte meg, kíváncsiskodók százait csalva a partra. A cunami úgy csapott le, hogy senki sem sejtett, kivéve az állatokat, amelyek már a veszély első jelére a sziget belseje felé húzódtak vissza.

A katasztrófát követően több ország, (köztük Magyarország segélyszervezetei is) adománygyűjtésbe fogott, önkéntesek érkeztek a szigetországba a több tízezer földönfutóvá vált túlélő segítségére. A cunamit követő hónapokban Sri Lankán hazai részről több civil szervezet önkéntesei tevékenykedtek. Mindig nagyra tartottam az olyan embereket, akik önként lehetetlen helyekre mennek el, hogy másokon segítsenek. A legtöbbünkben benne van a segítőkészség, de inkább csak marad bennünk a gondolat cselekedet nélkül. 2004. december 23-án tértem haza fél éves közép-amerikai tartózkodásból. Három nappal később, 26-án történt a tragédia és azonnal megfogalmazódott bennem, hogy ott kell lennem. Mindez a hazai Katolikus Karitásznak köszönhetően valóra is vált. Projekt-koordinátorként kapcsolódhattam be a kinti segélyezésbe. Feladatom volt többek között felmérni, hol, mire van szükség, kapcsolatba lépni más kinti külföldi és helyi szervezetekkel, lakóházak, szociális épületek építéséhez megszerezni a szükséges információkat, valamint megszervezni az érkező orvosokból, pszichológusokból, mentősökből, szociális munkásokból és cserkészekből álló önkéntes csoport feladatait.

A segélyszervezetek kitartásának köszönhetően: a Baptista Szeretetszolgálat és a Máltai Szeretetszolgálat összefogásának eredményeként felépült a Help falu és árva-ház; házakat és halászbárkákat építettek az Ökumenikus Segélyszervezet; a Katolikus Karitás az első pár hónapban, ahogy fentebb említettem, pszichoszociális munkát végzett. Működött mozgó és fix orvosi szolgál-

Ez volt egy kórház...

„Amikor megtaláljuk helyünket, rádöbbenünk, hogy rendíthetetlenek vagyunk.” (Buddha)

SRI LANKA

lat, napközi otthon gyermekeknek, valamint segélycsomagok összeállítását és elosztását végezték. Jelenleg két kollégium építésének a befejező munkálatai zajlanak.

20 perc

Másfél hónappal a cunamit követően érkeztem Sri Lankába. A majd 5 órás úton Colombóból a déli Habaraduwa leginkább az emberekből áradó nyugalom és a lépten-nyomon fogadó örökké mosolygó arcok leptek meg. De hamis illúzió, amit ez a mosoly sugallt, hogy itt az égvilágon semmi sem történt, az élet folydogál a megszokott medrében - hisz Colombót elhagyva rom követ romot, a szörnyű pusztítás mementói még mindenhol láthatóak - és az emberek mosolyognak. Viszonylag könnyű a helyiekkel szót érteni, és akkor ez a soha szünni nem tűnő, végtelen mosoly képes a változásra: 20 perc. Kerek 20 perc kell ahhoz, hogy felfedje az addig gondosan leplezett igazi érzelmeket és előtörjenek az emlékek, pokoli történetek túlélésről és halálról, a borzalom kevesebb mint 5 percéről, ami 2004. december 26-án ment végbe... A cunami mindent megváltoztatott: csak Galléban a statisztikák szerint minden negyedik ember meghalt. Nincs olyan család, aki ne gyászolna valakit a szerettei közül.

Napközi otthon

Ez ország déli szeglete: Galle és környéke a pihenni vágyó turisták kedvelt helye. Fő vonzerójét az adja, hogy itt található az ország legszebb strandjai. A helyiek bevételi forrását a halászat és a turizmus jelenti (a hajdani brit fennhatóságnak köszönhetően jóformán mindenki beszél angolul valamilyen szinten). A hullám helyenként 1 km-re is behatolt a szárazföld belseje felé, mindent elpusztítva, ami az útjába került. A korábban a part közelében lakó életben maradtaknak nemcsak a családtagok és házuk, holmijuk elvesztésével kellett szembenézniük, hanem kormányrésztől a cunamit követően meghozott új törvénnyel is. A gyönyörű strandokat a pusztító hullám előtt halászházai öveztek, kevés volt a közvetlen parti szálloda. Az új törvény értelmében 500 méterre a parttól befele nem lehet lakóházat építeni, csak szálloda épülhet (indok: egy szálloda jobban megépített, mint egy családi ház, ezért biztonságosabb). Kérdés, hogy a túlélők vajon valóban túlélők-e? Az új törvény értelmében a parti halászházakat mindenkit elvesztették: család, ház, telek, az évek alatt összerakosgatott csekélyke vagyonuk mind odaveszett...

Az Indiai-óceán nyugodt, békés... Idilli táj: kókuszpálmákkal szegélyezett öböl. Nem messze a parttól pár kőhalom, hajdanán ház nyomai, öreg néni üldögél mereven nézve az óceánt... Mindenkit elvesztett: unokáját, lányát, vejét, férjét... a hullám csak őt kímélte, itt hagyta egyedül, túlélőként. Halottai őrszemeként nap mint nap csak nézi a most oly csalókan nyugodt víztükröt... Minden oly hamis: lágy szellő fúj, a pálmafák árnyékában majmok játszadozva civakodnak, fehér homokos strand és az Indiai-óceán ezer színben ragyog... oly nehéz elképzelni, hogy képes pusztítani... De a romok és a néni óceánon elvesző tekintete visszabilent a valóságba.

A jelen: két év elteltével Sri Lanka a turisták által preferált részein már csak a szökőár útjába került vonat szétronsolt szerelvényei közül – amelyben egyetlen pillanat alatt 1800 utas lelte halálát - három a helyszínen hagyott vagon emlékeztet a hajdani katasztrófára, semmi más. A parton új szállodák épültek, turisták ezrei érkeznek az országba - de távolabb, ahova a külföldiek nem mennek el, ott még a cunami az úr: rom - nyomor - csalódás.

Átmeneti táborépítés

És dül a korrupció: sok pénz (hárommilliárd dollár nemzetközi segély) és tárgybeli támogatás, valamint élelem befolyt az országba, de nagyrészt mind a mai napig nem került kiosztásra, nem ért el a katasztrófa-sújtotta területekre. Sri Lanka egyébként is szegény ország, az átlag lakosság napi 1 US dollárnak megfelelő összegből él. Szomorú volt szembesülni egy-két civil szervezet hibás segítség nyújtásával is: még a profi szervezetek is elkövettek olyan hibákat, hogy az utolsó lépésben a gyermekeknek szánt adományt az iskolavezetőségre bízták és ebből máris következtetett, hogy az igazgatóság az egyébként ingyenes segélycsomagokat pénzért adta el a kisiskolásoknak... Pedig a "kéz a kézbe" kellene legyen az alapvető szabály, hogy a segély biztosan odajusson, ahol szükség van rá. Hiába a segítőkészség, ha nincs meg a háttérben a kellően átgondolt irányítás.

A helyzet reménytelenséget tovább fokozza, hogy hónapokkal a tragédiát követően sem történt meg a kellő felvilágosítás arról, hogy mi is a szökőár. December 26-án ragyogott a nap. Ezért sokan abban a babonás hiedelemben élnek, hogy ha süt a nap, akkor jön a cunami - de Sri Lankán szinte örökké süt a nap! A halászházok hosszú hetekig nem mertek halászni, az emberekben kialakult a félelem a víztől, néhányan fák tetején kialakított ideiglenes kalyibákba költöztek, vagy pedig estéig a hegyoldalba húzódtak aludni. Amíg én kint voltam csak két fals cunami riadó történt: így elég nehéz volt elhittetni az emberekkel, hogy szökőár nem történik nap mint nap...

Ami a jövőre nézve jó hír, hogy 2006. december 3-án üzembe helyezték az Indiai-óceánon Sri Lanka és Thaiföld között az első cunami jelzőbőjt. A szökőár-sújtotta országok közül ötten pályáznak arra, hogy ott regionális riasztóközpont létesüljön a közeljövőben. A tervek szerint az Indiai-óceán veszélyeztetett partjainál két éven belül további 20-22 darab bóját helyeznek el, amelyek több mint 2 milliárd ember életét teszik biztonságosabbá.

Sri Lankán a kint töltött idő alatt olyan élettapasztalatra tettem szert, amire még 20 évnel jóval többre is szükség lenne. Sok vegyes érzés keveredett bennem, a soha nem szűnő sürgető érzés, az állandó druk, hogy valamit tenni kell, rövid idő alatt megpróbálni "csodát" tenni, hisz mindannyian álmodozunk: azért voltunk ott, hogy

segítsünk és ezt mindenki maximálisan szeretné végrehajtani. Nagy csodatetteket nem vittünk véghez. De akkor és ott segítettünk.

Santa Fe-i hírek

Naré kis falu, Santa Fetől 100 km-re. Kevés ház, kevés lakos... Már vonat sem áll meg a kis állomáson. A Ruta 11 országút 20 km-re fut el mellette; onnan *ripio* (kavicsos) út vezet a faluba.

A Szent Erzsébet kápolna
Fotó Becske

Egy jószívű adományból 1944-ben felépült kicsi kápolnában Árpád-házi Szent Erzsébet szobra áll az oltár mellett, a falu védőszentje. Minden évben november 19-én megismétlődik a falu búsúja áhítatos szentmisével, körmenettel.

Az ünnepre 2006-ban ismét elzarándokoltunk néhányan magyarok, és megemlékezésül ajándékoztunk két képet Szent Erzsébet életének kimagasló eseményeiről, amik azóta az oltár mellett vannak kitéve. Ez alkalommal érseki szentmise volt körmenettel, bérnállással és elsőáldozókkal. A szentbeszédben José-María Arancedo érsek kiemelte Szent Erzsébet alázatosságát és mindenkit felszólított példájára.

nak követésére. Tarafás Iván a kis magyar kolónia nevében tartott üdvözlőlete folytán az érsek megörült, hogy magyarok is jöttek részt venni az ünnepen! Öröm a magyarságnak, és személy szerint nekem reformátusnak is, hogy ilyen távol az Óhazától is tisztelik Pannónia Szentjeit.

Tarafás Ivánné,
Leővey Borbála

b.-j. hátul: Homorult József, Horogh Zoltán, Horogh Adorján, a szerző, eltakarva Tarafás Iván, Császár Rózsa, Mihalik Valéria, Becske Gábor. Elöl: Horogh Ignác, Horogh István, Horogh Béla
Fotó Becskéné

Szilveszteri Ünnepek a Hungáriában

Egy gombostűt sem lehetett leejteni! 250-en vacsoráztak, plusz a fiatalok, akik vacsora után csatlakoztak a jóllakott idősebb gardához. - Próbáljuk elemezni egyenként a Szilveszter esti mulatság összetevőit:

1. Vacsora. Hotelek, vagy más mulatóhelyek étlapjához hasonlítva az ára olcsó volt. Minősége: a palacsinta tölteléké rejtély volt, és akinek a malacpecsenyéből az oldalbordából jutott, talán „repetázott” volna. Egyébként Omár szokásosan finom és kiadós fogásait élvezték.

2. Beszélgetés. Míg halkán szólt a zene, egyetlen téma volt: a hőség. Akik bent kaptak helyet, a kinti ülőhelyekre vágytak, és fordítva, a kint ülők állították, hogy a ventilátorok alatt a benti klíma sokkal tűrhetőbb volt. Igazság: nyár van, jogos a meleg.

3. Zenekar. Ifjaink óbégaattak, hogy „megint az őskori zeneszámok lesznek...” Ti. sok éve ugyanez a zenekar (Sans-Souci) gondoskodott szórakoztatásunkról. Mégis lelkesen roptak csárdást, forogtak az „őskori” keringő dallamára és ugráltak az ugyancsak „őskori” slágerek és dalok ütemére. Csak tegyük hozzá, hogy a „bákirályi pár” rangos címét regőseink szakértő vezetője és édesanyja (Bonapartianné Trixi és Edí) szerezte meg, az „őskori” zenészek csárdására! - Ügyetlenül kezelték a Himnuszt. Néhány perccel éjfél előtt emelték magasra a hangulatot, holott lassítani kellett volna. A kazettát is rosszul kezdték. Pedig erről a hagyományról nem akarunk lemondani. Összegezve: a zenekar az alkalomnak nagyon megfelelő volt. A táncterepen átlag 20-25 pár táncolt.

A *cumbia* csak akkor került elő, amikor már lankadni látszott a hangulat. - Többen sajnálkoztak, hogy az újszülött BOLDOG nem volt hallható. A magyar fülnék jól esett hallani magyar nótázás foszlányait, ami a teniszpálya felől hallatszott.

4. Vendégeink többsége argentin volt. Közöttük sok németajkú család, akik éppen a zenekar miatt jöttek, mert fülükben még cseng az európai dallam. - Tudjuk, hogy nélkülük nem tudnánk fenntartani az Egyesületet. A szükség szentesít...

Az azonban öröm volt magyar vendégeink jelenléte. Az egyik asztal körül a most induló cserkész-segédtségi tábor vezetője, Benedek László (Budapestről) és vezető gardája. A másik asztalnál Bécsből Luraschiné Földényi Csutka és Eduardo két ragyogó lányukkal és a rokonsággal. Fényképezőnk Kiszely Gergő fényképezőgéppel, csinos menyasszonyával nem dolgozni, hanem szórakozni jött. Új-Zélandból is jött egy vándor és Mexikóból és Braziliából egy-egy ifjú hazaszállt a fészkerre (Tóth András és Honfi Janika). - Háziak: a Hungária Vezetőségének egy része, néhány Boszorkány, unokák (mert végül is sok hercehurca után odakerültek!), szülők és nagyszülők családias hangulatot keltek.

5. Epilógus: Mindenkinek kívánjuk: „Örömed sok legyen, a bánatod semmi. Segítsen az Isten boldognak lenni. Legyél mindig vidám, örülj minden szépnek, így kívánunk neked jó egészséget és boldog új évet!”

Lomniczy József

A kolónia születésnapjai / CUMPLEAÑOS

(jelmagyarozat: öo = Szent István öregotthonban; MO = Magyarországon él)

Január: 1. Ledo de Conti Rosa / Pálmai Valdo (Brazília) – 2. Kádárné Anikó – 3. Papp Titi / Simone Anni – 4. Schneider Árpád – 5. Collia Niki – 6. Nagy Isabel (öo) – 7. Blahó Ervin / Filippovits Anna (öo) / Gáti Gábor – 8. ifj. Farkas György / Indaco Antonio (Tony) – 10. Fóthy Ilona / v. Ladányi Domanos / Langhoffer Anna / Szaszák Magda – 11. Antal József – 12. Becske-Enrietto M. de los Milagros / Benkőné Honfi Aranka / Kasza Jánosné Romhányi Erna / Mizsey Mókus / Zambelli Kiss Juan (kórus) – 13. Gorondi Gábor / Göndör József – 14. Emődy Éva (MO) / Máthé Gábor / Zaha Paula – 16. Csik Lászlóné Margit / Lajtaváryné Benedek Zsuzsi / Szalay Balázs (MO) – 17. Melegné Irén – 18. v. Ferenczy Lóránt / Gyarmathy József / Hajdú Tamás / Pataky László – 19. Schwesig Erna (öo) – 20. Benedek László (MO) / Möricz Eszter – Tarafás Iván (S.Fe) – 21. Giménez Ariana / Kozempel Olivia – 22. Ill Krisztina / Pósfay Mária / Szalontay Viki – 23. Bíró Gábor / Porth Zoltán – 24. Ferroné Filipánics Zsuzsi – 25. Juhász Péter – 26. Cöftely Marianne / Haden Andrea / Remeténé Kessler Kati (USA) / Zoltay Julianna – 27. Ughy Viktor / Vassné Agoston Rózsa (öo) / Zumpf Erzsébet – 28. Garrido Elicio (öo) / Máthé Kati – 31. Józsa Mátyás nagykövet / Németh Margarita (öo)

Február: 1. Fóthy András / Beregszász-Vagy Irén / Mátray Miki / Quirogáné Mizsey Szandri – 2. Mattiauda Lucila / 3. Juhász György / Vass Sándor / Zoroza Gerardo – 4. Solda Elda (öo) – 5. Dr. Endrey László – 6. Kurucz László / Molnár László – 7. Jeszenszky Zsuzsi / Haden Alexandra – 8. Bárány Csilla / Bonczos Zsuzsa / Gorondiné Haynal Edith / Márquez Estela (öo) / Pérezné Leidemann Sylvia / Pósfay Veronika – 9. Mocsáry Kriszti – 10. Schönig Esteban (öo) – 11. Papp Gabi / Zumpf Gusztáv – 12. Lomniczy Mátyás / ifj. Mátray György / Zaha Gábor (USA) – 13. Conte Elsa (öo) / Dongó Bakos Kati – 14. Demes Ferenc – 15. Dr. Farkas Árpád / Fóthy István / Baldoniné Fóthy Judit / Németh Borbála / Petőcz Ilona – 16. Plósz Réka (MO) – 17. Barkátsné Fülöp Margit – 18. Göndör Valéria / Képiró Sándor (MO) / Kerekes Marci / Kissné Kraft Márti – 19. Lindqvistné Demkó Andrea / Vladár Anna (öo) – 21. Ijjas Miklós A. / Máthé László / P. Varga János SVD (Jujuy) – 23. Nagyné Papp Szilvia (MO) – 24. Czanyó Mimi – 25. Mahlmann Szilvia / Rédl Féri – 26. Lányi István – 27. Ijjas Árpád – 28. Bonapartianné Graul Trixi / Kárpáti László atya (Johannesburg) / Valentin János – 29. ifj. Becske Gábor / Papp Antal

Isten éltesse az ünnepeltjeinket! ; Feliz cumpleaños!

Bartók kiállítás megnyitása

A Bartók emlékévet záró eseményeként november 24-én a Buenos Aires-i Casa de la Provincia teljesen megtelt dísztermében Józsa Mátyás nagykövet megnyitotta a Bartók Béla kiállítást. Ismertette nagy zeneszerzőnk életének és művének fontosabb mozzanatait, kiemelve nemcsak a magyar, hanem a szomszédos népek népzenejének a felkutatását is. A kiállítás felkutatás után a közönség megtekinthette a gyönyörű tablókön követhető Bartók életpályáját, először Nagyszentmiklóson és Pozsonyban, majd mint tanult és nagyon fiatal tanárt a budapesti Zeneakadémián, mint népzene kutatót erdélyi és felvidéki falvakban és már mint híres zeneszerzőt és zongoristát Magyarországon és külföldön. A kitűnően összeállított szövegek kísérték a képeken ábrázolt Bartók életművét, befejezve a leukémia által már teljesen leromlott arcú, de még belső hévtől átfűtött, delejes nézésű arcképével. A Magyar Külügyminisztériumból érkezett anyag előbb Montevideóban, majd Buenos Aires után Rosarióban, Córdoba-ban, Barilocheban és Asunciónban került kiállításra.

Fotó Bács

Szekács Miklós

“Hogy jutottam foglyatáborból Argentínába”

(Dombay Jenő előadása A Szent László Iskolában 06. nov. 11)

1945-ben Jenci, mint magyar katona Hannover-től keletre angol foglyatáborba került, miután a brit csapatok teljesen bekerítették őket, mindenüket elszedték és egy kárumba terelték őket. Géppisztolyokkal őrizték őket, *comed-beef*-et és levest ugyan kaptak enni, de éheztek és szomjaztak. A foglyatábor területe kb. 4-5 hektár volt.

Jenci Miklós öccsével együtt 1 évig volt itt és később elvitték őket Hollandiába, ahol már jobban kaptak enni és inni. Amikor Jenci bejutott a Gazdasági Hivatalba, már jó kosztot kapott: itt ismert meg a banánt. Söt csokoládét is kaptak. A foglyok sokat feketéztek, az amerikai cigaretta számított valutának, így a táborparancsnok jól megszede magát.

Később továbbra is, mint foglyok Belgiumba kerültek. A táborban voltak magyarok, tótok, cigányok és egyéb nációk. Lópokróccal takarították, és rémesen és sokat fáztak. Az egyik foglyok puskagolyókból gyűrűket gyártott, amit jól el tudott adni. Egy másik foglyó fából sakkfigurákat faragott, de oly művészesen, hogy a teljesen kész sakkot megvette tőle egy angol ezredes, és 5 kg. dohányt adott érte! Egy egész vagyont!

Jenci Belgiumban szem elől veszítette az apját. De egyszer, egy másik osztással való találkozásnál egyszerre csak hívja Jencit a szigorú őrmester: Dombay! Jöjjön ide! Keresik! – Hát ki volt? Az édesapja! Meghatottan ölelték egymást. Végre együtt voltak hárman.

Már 1946-ban Jenci kiségitő katonaként (csicskás) valahogyan fenntartotta magát. Továbbra is az angol és amerikai cigaretta volt a valuta. A foglyok között volt egy szabómester is, jó ruhákat szabott és varrt, ezért étellel fizettek neki. Angliába készült, mint „angol úri szabó”. Később eltört a karját, és irtalmából el is vitték Angliába.

Jenci apja a táborban előadásokat tartott földművelésről. Ezen kívül nagyon jól rajzolt. Ezt az angol parancsnokság is megtudta, és felkérték, hogy tanítson másokat is rajzolni. Később katolikus, református és evangélikus istentiszteleteket is tartottak. Jenci édesapja kántorkodott ezeken az istentiszteleteken.

Mindhárman írtak haza, a falujukba, Tinyenyére. Ez a dunántúli falu Pilisvörösvár és Esztergom között van. Összeköttetésbe szeretek volna lépni Jenci édesanyjával és Marianával, Jenci húgával. Végre 3 hónap után kaptak választ, levélben. Jenci ezután levizsgázott latinból és bekerült a szemina-riumba, mint papnövendék.

A belgiumi foglyatáborból végre 1946-ban, nagypénteken szabadult. Mivel Jenci Belgiumban látott először egy drótkötélpályát, elhatározta, hogy egyszer, Isten segítségével építész-mérnök lesz. (És erre már Argentínában került sor... Szerk.) Keve László

Az AMISZ a 2006. évben:

Január: Benedek László Budapestről látogatásban beszámol a magyarországi kapcsolatok felvételéről a LAMOSZSZ részéről. **Február** (és az egész évben folyamatosan): Megbeszélés az 1956-os Forradalommal kapcsolatos megemlékezésekről. A 2005. utolsó hónapjaiban gyűjtött pénz eljuttatása az erdélyi árvízkarosultaknak. **Március:** Tisztségek betöltése (elnök Honfi János, üv. alelnök Hefty Kató, alelnök Pataky László). A Hungária március 15-i ünnepélyén az AMISZ főtitkára jelen. **Április:** Közgyűlés előkészítése. Az AMH közli a Székelykúra adományozóknak az AMISZ köszönetét. 28. Közgyűlés. A Szent László Iskola 40. évfordulóján elnök és több vezetőségi tag jelen. **Május:** Mind-szenty megemlékezés a Mindszenty-numban. Közgyűlés/asado az Öregotthonban, vezetők jelen. Hősök napjára az AMISZ koszorút az Intézmények nevében Zöldi Márton és Zaha Sándor helyezik el. **Június/Július:** Vezetőségi megbeszélés értelmében 2007-től kezdve a Hősök napját az AMISZ szervezi. A Nép-táncfalalkozó rendezvényein vezetők mindig jelen. **Augusztus:** Megbeszélés a Követségen az 56-os megemlékezésre. Szent István mise a Mindszenty-numban. Cserkészklub a Hungáriában. **Szeptember:** “Día del Inmigrante”-n Paál M. jelen, Regös kísérettel. Lugosi Béla kiállítás, Jakab Nándor jelen. Valentin Alsina-i és Szent László Iskola ebédek, Coral Hungaria Bartók koncert: vezető jelen. **Október:** Az 56-os megemlékezések utolsó részleteinek megbeszélése. Az AMISZ a Nagykövetséggel karöltve szervezi: kiállítást a Biblioteca Nacionalban (17: sajtókonferencia; 19: hivatalos megnyitás; 24: kerekasztal Várnagy Tamás vezetésével). 26: a tv 7-es csatorna adására felvett misén Honfi János, Vattay Miklós aktív résztvevők. 29: Mise a Katedrálisban és San Martin szobor koszorúzása, Patricios zenekar, Granaderos díszőrség. “Német egyesülés” ünnepe a FAAG rendezésében a Plaza Alemanián, Jakab Nándor jelen. **November:** 4: AMISZ keretén belül az egyházak ökumenikus istentisztelete a Plaza Hungrián. 13: Az események átvizsgálása a Vezetőség által. Jelölőbizottság kinevezése. Reformáció megemlékezés; Valentin Alsina-i Dalkör 71. évfordulója: több vezetőségi tag jelen. 20: Több vezetőségi tag kap kiténtetést a nagykövetségen. **December:** 4: Évzáró Választmányi gyűlés a Református egyházban. **2007-re tervezett tevékenység:** Február 5: 1. Vezetőségi gyűlés. Április 27: Közgyűlés / Vezetőség választása. (Vattay Miklós titkár beszámolója nyomán HKZS)

Czanyó Adorjának tengerparti otthonába Bonapartianné Trixi személyesen vitte el a Magyar Állam által adományozott, “Szabadság Hőse” Emlékérmét (*beszámolót l. 2.o.-on*).

A meghatott kiténtetett előtt ez a szerkesztő is tisztelettel emeli kalapját, nemcsak azért, mert ő valóban kiérdemelte ezt az éremmel járó hivatalos gesztust, hanem mert szerkesztői munkásságának 27 évén át derível bírta a kolónia egyik-másik zsörtölődőjének a legkülönbözőbb kifogásait (ezt miért tetted be, ezt miért hagytad ki, ezt-azt rosszul írtad, elfelejtetted megemléteni, hibás volt a dátum... - és így, *ad infinitum*). Proszit, 2007! (HKZS)

FONTOS! Lapzárta utáni hír

A Magyar Nemzet hosszú interjút (*) közölt a 92 éves Képiró Sándorral és ügyvédjével, dr. Zétényi Zsolttal. A jeruzsálemi Wiesenthal-központ által beindított követelés nem lehet sikeres az ún. nácivadász szervezet számára, hiszen Képiró Sándor nemcsak teljes tudatában van ártatlanságának, hanem a fölhozott vádról szóló bizonyítékok nem föllelhetők. Ezért a bírósági tárgyalás egyelőre szünetel. Olvasóinkat a folyamatról lehetőség szerint tájékoztatjuk.

Képiró Sándor több évtizedig tagja volt kolóniáknak. Az öt érő, októberben beindított szisztematikus zaklatásról az AMH már a novemberi számában közölt rövid hírt.

(*) www.mno.hu (Letöltött anyag a Szerkesztőségben) (HKZS)

KÖNYVISMERTETÉS

A szerkesztő megjegyzése: Idősebb nem is lehetett volna ez az írás, miután az AMH egy hónapja küldte el Olvasóinak az alább szóban forgó könyv 4. fejezetét, spanyol nyelven, amely az **1956-os Forradalom** argentínai visszhangját tárgyalja. **Milványi-Csesznegi Miklós** most Budapestről az egész könyvet méltatja részletesen, amire eredetileg Ludányi András, az ITT-OTT szerkesztője kérte föl a 2007-es Kalendáriumban való megjelenítésre.

Némethy Kesserű Judit:

„Szabadságom lett a börtönöm”

„Mennem kell, ha boldogságot nem ad hazám.”
(Kerecsendi Kiss Márton: Hetedhétország)

A világot kaptam új hazámul,
Szabadságom lett a börtönöm,
Csak a fájdalom szegődött mellém,
S egyre súgja, hogy magyar vagyok.
(Kerecsendi Kiss Márton: Szabadságom ékes börtönében)

Az ITT-OTT 33. évf. 2. számában jelent meg Cseh Tibor magas színvonalú ismertetője Dr. **Némethy Kesserű Judit** 1999-ben a Szegedi Tudományegyetemen megvédett *Az argentínai magyar emigráció (1948-1968) intézmények, sajtó, irodalmi élet* című doktori értekezéséről. A disszertáció 2003-ban könyv formájában is megjelent, s ezáltal nem csak a szűk tudományos elit, hanem a világban szét-szóródott magyarság sorsa iránt érdeklődő hazai és külföldi nagyközönség számára is hozzáférhetővé vált.

A bevezetőben a szerző rámutat, hogy az argentínai emigráció az ausztráliai és új-zélandi mellett **az anyaországtól legtávolabb eső szóróvány**, s ebből és a több évtizedes politikai elszigeteltségből adódóan a Magyarországon legkevésbé ismert és kutatott csoportról van szó. Kesserű Judit dolgozatát **hosszú évek kutatómunkája** előzte meg. A politikai körülmények változásának, saját életútja alakulásának s nyelvismeretének köszönhetően lehetősége volt kutatni a Buenos Aires-i Hungária Könyvtárak Kőre Könyv- és Levéltárában, az Egyesült Államokban az American-Hungarian Heritage Center könyvtárában, valamint a madridi Biblioteca Nacional anyagaiban. Kutatómunkáját nagymértékben gazdagította az anyaországban eltöltött egy esztendő, amelynek során betekintést nyert az Országos Széchényi Könyvtár gyűjteményeibe, s a Magyar Országos Levéltárban őrzött külügyminisztériumi iratokba.

„Dr. Némethy a New York University hispanisztikai tanszékén a spanyol nyelv professzora. Szülei a háború végén, 2 éves korában hagyta el Magyarországot, és a család 4 év múlva került Argentínába. Dél-Amerika távoli és idegen világában, sok más fiatal társával együtt a szülői otthon mellett a magyar cserkészletben találta meg a lélekformáló, határok fölötti, virtuális hazát. (...) A magyarságszolgálati belső elkötelezettséget a családtól örökölte és annak szellemiségében nőtt fel.” (Cseh Tibor). Argentínába érkezésekor a „dipi” sors hányattatásainak köszönhetően csak franciául beszélt, s anyanyelvét a spanyollal párhuzamosan kellett megtanulnia, ennek fényében különösen kiemelendő könyvének választékos magyar stílusa. Egyetemi tanulmányait már az Egyesült Államokban végezte: a Rutgers Egyetemen francia, a Syracuse Egyetemen könyvtár-szakos diplomát szerzett, majd jelen dolgozata megvédésével a Szegedi Tudományegyetemen elnyerte a történelmi PhD fokozatot.

Némethy Kesserű Judit műve a 2. Világháború után a bolsevizmus elől menekülő magyar középosztály Argentínába szakadt tagjainak közösségi életét, kulturális önszerveződését mutatja be, s követi nyomom 1968-ig, gyakorlatilag az első nemzedékváltásig. „... értekezése, amely feltárja a háború utáni első magyar bevándorló hullám életét, bemutatja intézményeiket, kulturális tevékenységüket, alkotásaikat, a második nemzedék elismerő főhajtása is az első, a szülők nemzedéke előtt.” (Cs. T.)

A kötet öt fő fejezetre tagolódik: Az első rész alapos áttekintést nyújt az ún. **1948-as emigráció** társadalmi összetételéről, ismertette az egyházi és egyesületi formában megszerveződő közösségi intézmények tevékenységét, mindenképp a bizonyos értelemben máig létező **Centro Húngarót**, a benne működő kulturális intézményeket: a **Mindszent**

Akadémiát és a **Pázmány Péter Szabadegyetemet**, mely intézetekben az emigráció szellemi elitje nemzetközi összehasonlításban is páratlanul magas szintű képzést nyújtott az argentínai magyar fiataloknak. A tudományos kutatómunka fontossága mellett a rendkívül gyorsan megszerveződő **színháztársulat** kell kiemelnünk: Páger Antal, Hajmássy Miklós, Szelezky Zita (*Eszenyi Olga, Szilassy László, Komár Júlia, Vaszary Piri, Cselle Lajos, Tahy Anna-Mária... stb. Szerk.*) léptek fel egy színpadon. Itt tér ki a szerző az ifjúságnevelés kapcsán a **cserkészlet** szerepére és megtartó erejére.

A 2. fejezet az **argentínai magyar sajtó**é. Az argentínai magyar újságírás nyolc évtizedes múltra tekinthet vissza. A vizsgált időszakban 73, igen különböző politikai színezetű és ideológiai irányultságú magyar lap jelent meg a pampák országában. Legjelentősebb a Délamerikai Magyarság volt, amely később Délamerikai Magyar Hírlap néven jelent meg Czanyó Adorján szerkesztésében. Erdemes megjegyezni, hogy a jelenleg megjelenő Argentínai Magyar Hírlap kiadó-főszerkesztője Dr. Némethy Kesserű Judit nővére, Haynalné Kesserű Zsuzsóné.

A harmadik terület a **könyvkiadásé**. „Az 1948-as emigráció nagy könyvéhségről tett bizonyosságot.” (Cs. T.) 1948 és 1968 között 232 magyar könyv jelent meg argentin földön. A magyar klasszikusok mellett emigráns írók munkáit, otthon indexre tett könyveket adtak ki, nemcsak a kolónia, hanem a szélesebb emigráns közösség számára is. A később Észak-Amerikába telepedett Vörösvári István is a déli féltekén kezdte kiadói tevékenységét, az Argentínában maradt szerkesztők közül a Czanyó család és dr. Theész János nevét emelhetjük ki.

A negyedik fő részben az **1956-os forradalom** argentínai visszhangját mutatja be a szerző. „Az 56-os forradalom Argentínában is hatalmas lelki viharként ráta meg a magyarságot. Politikai vagy társadalmi különbség nélkül megmozdult az egész kolónia. Felvonulások, kiáltványok, tiltakozások ott is, mint mindenütt, ahol magyarok éltek a világon.” (Cs. T.)

Az 5. fejezetet Kesserű Judit a magyar emigráns kultúra méltatlanul feledett alakjának, **Kerecsendi Kiss Mártonnak** szenteli. Mintegy az ő életpályájának és írói-költői-dramaturgi munkásságának bemutatásán keresztül próbálja konkretizálni a korábban már általánosan vázolt emigráns humánértelmisségi sorsot. A könyv címét, „Szabadságom lett a börtönöm”, szintén Kerecsendi egyik verséből kölcsönzi.

Az utolsó kivételével valamennyi fejezetben bemutatja a **Magyar Népköztársaság nagykövetségének** vonatkozó tevékenységét is. Különösen érdekes a kommunista magyar követség 1956-tal kapcsolatos magatartása, a forradalom, illetve a kolónia lejáratast célzó igyekezete.

A kötet második felében található a **forrásgyűjtemény**, az argentinai magyar kolóniával kapcsolatos könyvtérmet bemutató, teljességre törekvő **bibliográfia** és a rendkívül dokumentumgazdag, korabeli fényképeket is tartalmazó **melléklet**.

A könyv szerkesztése logikus és jól áttekinthető, ugyanakkor a lábjegyzetek gyakori elcsúszása néha megnehezíti az olvasó dolgát. Egy adatokban ennyire gazdag, s remélhetőleg további kutatásokat inspiráló kötet esetében egy névmutató elkészítése ajánlható lenne. A spanyol karakterek időnkénti hiányának nyilván nyomdatechnikai oka van. Kesserű Judit könyve ennek ellenére rendkívül olvasmányos és az átlag olvasót is lebilincselő munka, a tudományos kutatók számára pedig a mellékletek nyújthatnak további kiindulópontot.

„Nagy kár, hogy a történet 1968-ban befejeződik. A könyvet az olvasó azzal az érzéssel és reménnyel teszi le, hogy jó lett volna az argentínai magyarok napjainkig terjedő történetét is megismerni, és ha ez most elmaradt, a kötetnek folytatása lesz. A szerzőnek pedig kedve, ereje és kitartása,

Április:

Angelica, 48-tagú budapesti női kórus turnéja, karnagy Gráf Zsuzsanna

Szerda 11, 13.00 óra: Mozarteum Argentino déli koncertje a Coral Hungariával

20.00 óra: Hangverseny az I.U.N.A.-ban

Csütörtök 12, 12.00 óra: Interjú és fellépés a Radio Nacional Clásicában

20.00 óra: Nuestra Señora de la Victoria templomban a Lagun Onak kórusal

Péntek 13, 20.00 óra: Teatro Argentino de La Plata (még egyeztetésre vár)

Szombat 14, 19.00 óra: Hungaria Egyesületben, közös fellépés a Coral Hungariával

Kedd 24, 19.30 óra: Mario Videla bemutatja Johann Wohlmuth műveit korabeli hangszereken sajtókonferencia keretében (terem még egyeztetésre vár)

Május:

Kedd 22, 19.30 óra: Centro Naval, Eduard Grieg emlékévé halálának 100 éves évfordulóján, Dohnányi és Kálmán művek, a Kálmán-évé keretében, a magyar és norvég nagykövetségek támogatásával

Június:

Hétfő 25, 20.00 óra: Museo de Arte De-

Az Ars Hungarica programtervezete 2007-re

corativo, magyar-lengyel koncert barokk művekkel, meghívott művész Hegyi Gábor, barokktrombita, Magyarország, a magyar és lengyel nagykövetségek támogatásával

Augusztus: Teatro El Círculo, Rosario, magyar zeneszerzők művei, Coral Hungaria, vokális és instrumentális szolisták

Szeptember: Auditorio Belgrano: Kodály Fesztivál a Kodály év keretében

Október: Kurtág György emlékévé, 80 éves születésnapján, Bornemisza mondásai műve, Sylvie Robert francia szoprán közreműködésével és a Coral Hungaria kamarakórusával

November: Haydn fesztivál, Esterházy herceg udvari zenészeként szerzett művekkel. Meghívott Művészek: Jocelyn Rainer Geber, barokk hegedű és Ingomar Rainer, csembaló (Ausztria), Balázs Máté, barokk cselló (Magyarország) Orquesta Barroca de Suquia de Córdoba (Manfred Kraemer, concertino), az osztrák és magyar nagykövetségek támogatásával

December: Betlehemes karácsonyi évadzáró koncert

(Szekácsy Miklós)

Bonczos Zsuzsa:

Lovaspóló Magyarországon?

Argentína a lovaspóló leghíresebb, első osztályú bajnoka. Mi, Argentínában felnőtt magyarok, tulajdonképpen itt ismertük és szerettük meg ezt a csodálatos lovas sportot. Magyarországon és a többi európai országokban, Anglia kivételével, csak ritka, favorizált, gazdag emberek engedhették meg maguknak ezt a játékot (még ma is!) 1943-ban a háború alatt még elszánt bátorsággal játszottak Budapesten, a Margitszigeten a Horthy fiúk, Sorg Jenő, Bethlen István és még egy néhány valódi úr, akikre már nem emlékszem. Nem irigyeltük, hanem csodáltuk őket. Ilyen volt akkor a társadalmi rend, a társadalmi struktúra, ami aztán 1944-ben megszűnt, elsüllyedt. A 2. Világháború után a kivételezett osztály, az elit mindenütt, de különösen Magyarországon megváltozott. Az új elit, a pártvezérek pedig nem a lovas sportokat, hanem legfeljebb a vadászatot vették át a régi, ún. „úri osztálytól”.

Nem csoda hát, ha meglepett, amikor 2006. december 2-án, **Palermóban a lovaspóló bajnokságok** egyik döntő csatájában a zsúfolt tribünön mögöttem magyar, igen szakszerű, elismerő vagy kritikus megjegyzésekre lettem figyelmes. Két szakértő férfi hang – magyarul? Kik lehetnek? Nem néztem hátra, csak amikor az egyik úr előrehajolt és „jó napot kívánok”-al megszólított, mert ő is hallhatta, hogy mellettem ülök barátommal, ha nem is olyan szakértelemmel, de magyarul szurkoltunk. Megőrültünk egymásnak és egy-egy párperces *chucker*-szünetben bemutatkoztunk. A meglepetés nem az a tény volt, hogy magyarok, hanem, hogy magyar pólisták, azaz a magyar pólósport újraébredésének alapító tagjai, nevezetesen Grabecz László, aki 2 éve Kaliforniában egy pólóklubban dolgozik és Dvoracsek György, aki Magyarországon a dunántúli Szentbékállán, a Káli Póló Club alapító igazgatója. Névjegyet cseréltünk. Új ismerőseim visszamentek Lobosba, ahol a Podestá család birtokán pólóztak pár hetet.

Grabecz László másnap visszarepült Kaliforniába, de György barátom betartotta ígéretét és meglátogatott. En viszont nem egészen tartottam be ígéretemet, miszerint

„hogy ennek az olvasói elvárásnak eleget tehessem.” (Borbándi Gyula: *Új Horizont* 2004. 4. sz.) Borbándi Gyulával egyetértve le kell szögeznünk, hogy a „Szabadságom lett a börtönöm” így is hatalmas előrelépést jelent az argentínai magyarság sorsának, s ezáltal az egyetemes magyar társadalom- és kultúrtörténet kutatásában, különösen azért, mert Kurucz László részben csak kéziratban hozzáférhető munkáitól eltekintve eddig nem történt kísérlet egy átfogó argentínai magyar történet megírására. Egy megszületésére váró, a córdobai egyetemet alapító Orosz Lászlótól, Czetz János honvédtábornoktól át a magyarságát mindmáig őrző

szívesen bemutatnám néhány érdekes fiatal magyarnak, és elvinném a Hungaria klubba. Csütörtök délután nem találtam érdekes, lovas-sportot kedvelő fiatalokat a klubban...

György 45 éves, sikeres üzletember és szenvedélyes sportoló. 14 éves korától kezdve a

Dvoracsek György
Fotó Bonczos

BLK (Budapesti Lovas Klub) tehetséges tagja. Ezt igazolja, hogy 21 évesen már versenyszerűen vett részt a Tattersallban rendezett, ugrató versenyeken és országos díjakat nyert, mint díjugrató. 1993-ban Münchenben, egy nemzetközi lovaspóló mérkőzésen ismerkedett meg Észak-Amerikát képviselő magyar lovasokkal, köztük Grabecz Lászlóval. Itt született meg a gondolat, hogy Magyarországon fel kellene támasztani a lovaspólót.

Dvoracsek György indítványára a tette kész csoport először 14 lovat és hozzá egy argentin córdobai edzőt, a szakértő Carlos Velázquez vitte el Magyarországra. A Budapesttől alig 40 km-re fekvő Baracsán ütöttek fel először tanyát. Itt kezdtek az edzést mind a lovasok, mind a lovak. Magyarországon tehát 1993-ban a régi lovaspóló újra megalapították a régi szabályok alapján. Dvoracsek megkereste az országos levéltárban az eredeti, 1897-ben megalakult Magyar Póló Club szabályait. Ugyanott fedezte fel ennek a lovas-sportnak felújításáról szóló okiratot 1912-ből, ahol már névvel szerepelnek az alapító tagok. Ma már több kisebb lovas tanyán pólóznak Magyarországon, de igazi pólóklub 25 angol-argentin telivér lóval, komoly szaktudással és felszereléssel csak Dvoracsek Káli Clubjában, a dunántúli Szentbékállán található. Most már azt is tudjuk, hogy miért jár évek óta Lobosba, több hetes gyakorlásra és bevásárlásra György barátom. Az argentinoknak köszöni, hogy ilyen lelkes híve lett a lovaspólónak. (Cím a szerkesztőségben.)

1948-as emigrációig terjedő, fél évezredet átölő krónikának Kesserű Judit tanulmánya az egyik legfontosabb kötet lesz.

Milványi-Csesznegi Miklós

Némethy Kesserű Judit:
„Szabadságom lett a börtönöm” Az argentínai magyar emigráció története 1948-1968 A Magyar Nyelv és Kultúra Nemzetközi Társasága, Budapest, 2003, 430 oldal.

Kapható a kiadónál (Rakóczi út 38, Budapest) és a Külföldi Magyar Cserkészszövetség boltjában (Pándi Györgynél): 1-973-694-3471, 19 Edgemont Cres., Wayne, NJ 07470, pgyuri@msn.com

Kikölcsönözhető a HKK könyvtárban, Olivos, Buenos Aires

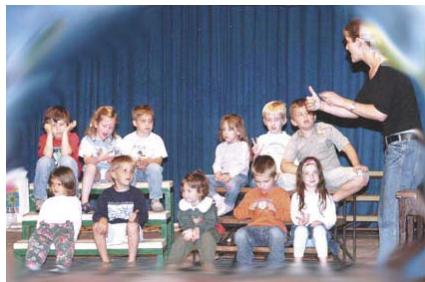
ESEMÉNYGALÉRIA Fotóanyag GFOTO.ORG

Nov. 10: **Cena-Show Hungária "Oktoberfest", a 3 hónapra induló ösztöndíjasok javára**

Vidám lányok

Nov. 18 du. **ZIK évzáró Hungária**

Kerekes Cili az év végén bemutatja, mit tanult a ZIK-óvoda! b.-j. fönt: Avedikian Sirun, Ijjas Diana, Paál Fede, Kiss Ilike, Makkos Sebi, Ijjas Christian; lent: García Conde Klári és Gergő, Avedikian Otília, Gorondi Miklós, Feal-Gabriel Nazarena

Elemisták Gorondiné Meleg Judit tanítóval. b.-j.: Szilvássy Tamás, Hajdú Martina, Gorondi Gábor, Regueira Tamás

Nov. 18 este **Ifjúsági jelmezbál Hungária**

ALSÓ KÉP: Nov. 25-én Pataky László és Marta Richetti ökumenikus házasságkötési szertartása után vidám koccintás a Hungáriában! b.-j.: Egey Judit, Székásy Miklós, Kesserű Zsuzsó és (álva) férje Haynal Alajos az ifjú párral Fotó Jakob

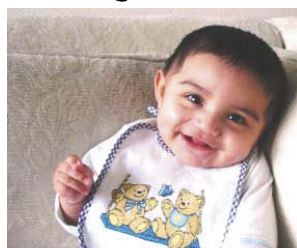

Betlehemes, b.-j.: Szilvássy Tamás, Ijjas Christian, Ijjas Diana és Tóth Ágota

Bébigaléria

Kovács Nóra volt kórustagunk kisfiát **Makara Samu-t** (2005.XII.7) a papája eteti Budapesten

Papájuk Ijjas Árpád levelét lásd a SP 2.o.-on Olvasólevelekben

Ijjas Miklós 2006. II. 21

A kalotaszentkirályi **Kismihály Barbara** 2006. június 6-án született. Sokan emlékszünk papa Zsolt buenosi tartózkodására és arra, ahogy fogadták a Regösöket erdélyi körútjukon!

A harmadik **"Gorondi Grácia", Amália Lilla** (2006. XI. 17, Budapest)

Növére **Laura és Klára** már megkezdtek húgocskájuk otthoni kiképzését

Dec. 7-10: **Karácsonyi vásár a Hungáriában** - Nagyterem

Dec. 10: **Jött a Mikulás!** Nagy a várakozás!

A Mikulás egyenként beszél a gyerekekkel - itt Makkos Sebi

Omar unokája, Ariana, "beöltözött" magyar babának

Dec. 16: **ZIK-karácsony a Rajczy-Honfi quintán**

Betlehemes, b.-j.: Szilvássy Tamás, Ijjas Christian, Ijjas Diana és Tóth Ágota

Mit hallott az AMH?

A múlt számunkban elindított rovatnak örömeinkre nagyon kedvező visszhangja volt. Ezért igyekszünk arról hírt adni, amit rovatvezetőnk **Bonczos Zsuzsa** nem "csippentett el" előlünk, és folytatjuk rövid, kolóniánk különböző tagjait érintő flash-jellegű híreinket:

Elhalálozás:

- Szomorúan közöljük, hogy a múlt híradásunkkor a javulás útján lévő **Klein Miklós**, előfizetőnk, pártfogónk november 26-án elhunyt. Családjával együtt reméltük, hogy hosszú betegkedéséből sikertül kilábalnia. Most már nem szenved, és bizonyosan főntről kísér minket figyelmes szemével. Értékes könyvtárát a HKK-ra hagyta. Nyugodjék békében!

Betegeink:

- A kis hatéves **Makkos Sebi** a 3. nagyobb szívoperációján esett át január 8-án. A 6 óra hosszat tartó műtét sikeres volt. Szerencsére időben összejött a szükséges 15 véradó. A családdal együtt várjuk a kisbeteget mielőbbi fölépülését!

- **Desbordesné Muku** csipőtörést szenvedett november elején és fölépüléséig a Szent István otthonban gondozták

- **Lányiné Miskolczy Dórának** sem volt kelleme a kártörése a nagy melegekben, de szerencsére a gipsztől már megszabadult

- Ezzel szemben **Sebess Zsuzsinak**, ahogy mondja „buta módon sikerült” kitérnie a lábujját. Alig tudták a vakációja kezdetén fölvenni a Buquebusra, hogy átkeljen az uruguayi partra. Ott is inkább pihentetett, olvasgatott, minthogy két mankóval sántikáljon le a strandra...

- **Schirl Palinak** hármasszív *by-passal* kell élnie, amivel a Favalaro csapata látta el már 17 éve. Szigorúan betartja a kötelező orvosi kontrollokat. Ilyenkor a kórházi tartózkodásai megihletik, és utána rendszeresen küldi kis költeményeit, amelyekből alkalmanként közlünk egyet-egyet...

- **Kesserű Gábor** „Tosó”, mint a törvényt kellően tisztelő ügyvéd teljes felszereléssel (sisakkal, térdvédőkkel) indult múlt november végén szokásos edzésére a Panamericana bicikli-ösvényen. Egyik útkereszteződési lejtőn lefele száguldhatott vagy 40 km-es sebességgel, amikor egy oldalról jövő magánautó teljes erővel nekiment – hátsó kerekét kapta el. Gábor nagy ívben röpült vagy 5-6 métert, a versenybicikli rapitárya ment, de a jól kisportolt fiatalember enyhe megrázkódtatás és néhány komoly sűrűlástól eltekintve - megúsza. Tanulság: tiszteljük a törvényt! (vagy ne biciklizzünk?)

Az AMH mielőbbi javulást kíván a betegeknek, lábadozóknak!

Látogatók külföldről...

- **Jeszenszky Márta** (Spanyolországból) 5 év távollét után novemberben 2 hétre hazajött családi látogatásra

- **Sebess Márti** (Németországból) január 17-én, jóformán átutazóban, mert az egész család átmege Santiago de Chilebe Bonczos Miklós nagybácsi 80. születésnapját megünnepelni

- **Ladányi Éva családostul** (Braziliából) édesapja 90. születésnapjára

...és Budapestről:

- **Honfi Lászlóné Meleg Csiki** január 5-én, hogy mamája Melegné Irénke 90. születésnapján jelen lehessen

- **Plósz Sándor** és felesége **Ancsa** sok idő után január 1-én, Kerekes Ági vendégszeretetének köszönhetően

- **Vass Mátyás** és felesége **Moys Magdi** január 20-án, Vassné Rózsa néni 100. születésnapjára!

- **Benedek László** december 31-én, a st. vk. cserkészklubok levezetésére. Születésnapját a Hungáriában szándékszik ünnepelni

Buenosból el:

- **Vass Ili** egyéves ösztöndíjjal indult Magyarországra

- **Kalmár Lászlóné** újjá Kaliforniába utazott fiához másfél hónapra. Február végéig ér vissza, s ígért egy rövid leírást és képet a kaliforniai magyarokról! Várjuk!

- **Dr. Zöldi Viktória** ügyvéd nagy szomorúságunkra családostul átköltözött Puerto Ricoba, ahova férjét cége áthelyezte. Sokan fogjuk Vickyt hiányolni, nemcsak privátim, hanem kolóniális szinten, ahol mindig tette készen és szívesen bedolgozott a szükséges szakmabeli közmunkákba. Kívánunk a kis családnak kellemes és boldog életet új lakóhelyükön, és várjuk őket vissza minél előbb!

Születésnapot ünnepeltek:

- **Mitchell Andrew** Los Cardales-i otthonában, családi körben

- Csak közvetve tudunk meg egy nevezetes születésnapot: Barilocheban özv. **Vácz Elemérné Matyi** mama-nagymama-dédmama jó egészségben betöltötte a 90. évét. Lánya Besenyi Károlyné Zsuzsi ígérte, hogy költözködésük után küld beszámoló!

Esküvők:

- Szintén Barilocheból egy esküvőnek örömdetes híre: **Fehér Sebastian** Mendoza városában elvette **Ana Lais Dinápoli-t**

Fehérék b.-j.: Sabrina, Sebastián (a vőlegény), Cristián és az örömszülők Laci és Szántó Vivi

- Dr. Szeződi Szilárd leánya, **Szeződi Gabriella** ügyvéd január 6-án esküdött örök hűséget **Alejandro Domingueznek**

- **Benkő Teri** polgári esküvője január 5-én volt Buenos Airesben. A venez **José Vicente Espinosa-t** Budapesten ismerte meg 2005. februárban, amikor a KAPOCS- program révén ott voltunk 1 hónapig. A templomi esküvő Magyarországon lesz

Az AMH sok boldogságot kíván az ifjú pároknak!

Örömdetes események:

- A kolóniának december 19-e óta van egy **diplomás óvónője** **Kerekes Cili** személyében! Gratulálunk!

- Az AMH rovatvezetője **Bonczos Zsuzsa** autót cserélt: a vadonatúj kis Fordja majd nem hagyja cserben!

Fotó Bonczos

- A baráti körben sokan meglepődtek, amikor **Gorondi Istvánné Haynal Edithet** immár állandóan szemüveg nélkül láthatták. Szerencsés szemoperációja eredményeként most két sas-szeme van, amivel tisztábban lát, mint valaha. Gratulálunk, hogy a nehéz műtetre rászánta magát, és velük örülünk!

- Kéthónapos edzésre utaztak Magyarországra **Gáspár László** és **Zsolt**, valamint **Andrés Zorzi**. Mindhárman a Hungária vívószakosztályának jeles képviselői, és most neves magyar vívóklubokban tőkéletesítik tudásukat

- **Kevésbé örömdetes**, hogy a MÁV szimfonikus kamarazenekara turnéjáról a kolónia nem kapott értesítést. Buenosban a Libertad utcai zsinagógában zenéltek október 25-én, és córdobai föllepésükről Bánáti Gábor beszámolóját közöltük decemberi számunkban. Kraft Pétertől tudjuk, hogy Limában is kiválóan szerepeltek

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

“Nagy örömet hirdetek néktek”

Sokat gondolkodtam azon, hogyan szólítsam meg kedves olvasóimat Hírlapunk 2007. első számában. Talán ismétlem el könyvem fedőlapján szereplő szöveget: “Állj meg és menj tovább!”? Elvettem a gondolatot, mert ez még karácsony előtt zakatolt a fejemben, és éreztem, hogy lehetetlent kértem volna. Dél-Amerikában a nyár közepén, év végén, még a legjobb szándékkal sem tud az ember megállni. Az északi féltekén, Európában, korán sötétedik, hideg van. Az emberek ilyenkor inkább behúzódnak a házba a kályha mellé olvasni, televíziót nézni, sokszor még beszélgetni is. Talán nyugodtabb környezetben, mint nálunk, még akkor is, ha nem rendíthetetlen hívők, a tradíció kedvéért elkészülnek egy meghitt családi ünnepre. Sütnek-főznek, szaloncukrot kötözgetnek, talán még imádkoznak is.

Mi, ide vetődött magyarok eleinte igyekeztünk a régi hagyományt továbbadni gyermekeinknek. Argentínában született gyermekeink, a második generáció, még együtt ünnepelt a nagyszülőkkel, szülőkkel, testvérekkel, rokonokkal. Még sokan voltunk. Azóta felnőtt egy harmadik, sőt negyedik generáció, a családok elágaztak, akárcsak egy öreg fa. Sok kisebb család, vegyes-házasság jött létre. A nagyszülők, szülők már nem mind magyarok, a tradíciók egészen mások. A “Mennyből az angyalt” talán már kevesebben éneklük, és különben sem férnénk el így, elszaporodottan egy karácsonyfa körül.

Kár lenne, ha emiatt bárki is elszomorodna, mert az **ünnepek lényege** nem változik. A Karácsony és a beköszöntő Új Esztendő egy csodálatos üzenettel kezdődik. Ez az üzenet 2007 évvel ezelőtől hangzott el és a mai napig érvényes. Most már biztosan meghalljuk, amit az angyalok kitartóan, minden nap énekelnek: **“Ne féljete, íme hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz, mert megszületett nektek ma a Megváltó.”** Kívánok minden kedves olvasómnak sok **örömet, de** nemcsak ünnepnapokra, hanem a hétköznapokra is!

Mi minden történt az óév végén?

2006 októberében a magyarság a világ minden táján egy történelmi fontosságú eseményre emlékezett, az 1956-os Forradalomra. A világsajtó - és büszkén mondhatjuk: az AMH is - bőségesen írt erről. Az én társadalmi híreimnek fontossága és érdekessége a nagy események mellett eltörpül és érhető, hogy ezért rovatomból sok hír kimaradt.

November 19-én Finta Lajos misszionárius lelkész magyarul celebrálta a **Szent Erzsébet emlékmisét** a Mindszentynumban. Ezt a ritka alkalmat sikerült összeegyeztetni a 10 éves Santiago Agustín Paál elsőáldozó ünnepével. A megható szertartás, a lelkes hazafias szentbeszéd és mise után a háziasszonyok Paál Magdi vezetésével kitűnő ebéddel várták az egybegyűlteket. **A Paál család aprajánagyja** díszes családi asztalnál ünnepelte az ifjú Jakabot.

November 16-án **Kovács-Baráth Babszi** fényes baráti vacsorát rendezett **Kemenes Edith** és **Farkas Nándi** tiszteletére otthonában. Részemre ez emlékezetes dátum marad. Elindultam öreg Fordommal 19.30-kor Palermóból, tudván, hogy a meghívás 20 órára szólt. Szerencsére 22 órára, mire lihegve, taxival megérkeztem, még maradt pár darab finom rántott csirke, amit kiszáratva meg is ettem. Utána telefonáltam egy elvontató teherautóért, aztán egy taxiért, ami visszavit malőröm színhelyére, az Avenida Libertadorra, ahová a darumentő ígérte, hogy értem jön. Ez önmagában véve nem lenne hír, de megemlítem röviden a történetet, mert szeretném meggyőzni olvasóimat arról, hogy **milyen sok jószívű, rendes ember között élünk**, akikről soha nem szól a krónika. Három helyen akadtam el a legnagyobb forgalomban. Mindenütt megálltak, segítettek, toltak, vontak, kölcsönadtak telefont, beengedtek házukba a toalett, őrizték elakadt autót, vigasztaltak, míg szomorúan gubbasztottam éjfélig a sötét autóban. Amikor végre megérkeztem a mentő teherautó, miközben a tetejére felrakták a kocsit és én igyekeztem elől felkapaszkodni, megjelent a szomszéd házból egy bácsi, megölelt és azt mondta, hogy most már elmegy aludni, mert látta az ablakból, hogy „megmentettek”. Hajnal körül végre leraktuk a kocsit a garázsban, a sofőr rámnézett, látta, hogy szomorúan vacogok a hideg szélben, megsajnálta és mint egy taxi engem is hazaszállított. **Az emberiségbe vetett bizalmamat ez a történet valóban alátámasztotta.** (Csak körül kell néznünk, hogy lássuk, milyen számos megnyilvánulása adódik a kedvességnek és szolidaritásnak az argentin emberek részéről. Szerk.)

December 3-án **Chilaverter**en, a **Szent István öregotthon** hagyományos év végi *asado*-ebédjére voltunk meghívva. Gyönyörű meleg nap volt, mint mindig kitűnő sült hurka/kolbász és húsok. Sajnos kevesebben jöttek össze, mint amire a vezetőség számított. Jóllehet idős testvéreinknek ez egy nagy örömet jelentett eseménytelen életükben, de anyagi hasznot sajnos nem.

December 7-én csütörtökön nyílt meg az idei **karácsonyi vásár** a Hungáriában, ami vasárnap 10-én a **Mikulás** bácsi megjelenésével végződött a gyermekek nagy öröme. A vásárnak minden eddiginél nagyobb volt a látogatottsága és az anyagi siker sem maradt el. Mint minden évben, a „**Boszorkányok**” kedves csoportja magyaros kézimunkák, terítők, abroszok eladásával foglalkozott a Hungária standban. Hasznukat a Hungária jóváhagyásával felajánlották a Szent István Öregotthon támogatására.

December 14-én a Zrínyi Kör legkisebbjei, mint kis **Betlehemes angyalkák és pásztorok** örvendeztették meg a Szent István Öregotthon lakóit. A kis Jézus születését egy nőgrádi népszokás szövegével mesélték el. Nagy teljesítmény, hogy a 4 és 8 éves kor közötti, harmadik-negyedik generáció kicsinyei magyarul tudjanak mesélni! Be kell vallanom, hogy a hosszabb szöveget egy Magyarországon született kis angyal, **Tóth Ágota**, református lelkészünk 6 éves kislánya mondta el. A szülők és tanítónők a karékben frissen, vidáman vettek részt, **Zaháné Alexandra** és **Szilvássy Makkos Erzsébet** furulyaszó kíséretével.

December 16-án a **Mindszentynum vezetőségének év végi vacsorájára** voltam hivatalos. Nem merem állítani, hogy ez a tradicionális, zártkörű baráti vacsora ilyen finom még soha nem volt, de azt igen, hogy én még itt Argentínában ilyen ropogós sült malacot soha nem ettem. Ha jól emlékszem, Magyarországon újév napján ettünk sült malacot (alma - vagy citrom? - volt a szájában). Nagyon ünnepélyes este volt, szépen feldíszített karácsonyfaival. A háziasszonyok a nagy meleg ellenére minden jóval elkényeztették a vendégeket. **Trefán Erzsike**, aki 2 nappal előbb érkezett meg hosszú európai hajútjáról ígérte, hogy legközelebbi számunkban beszámol nekünk élményeiről.

Állva b.-j.: Tacchellané Trefán Erzsike, Farkasné Ercsey Judit, Puricelliné D. Szabó Éva, Szakvály Zsuzsi. Ülve b.-j.: Paálné Szeibert Magda, Molnárné Jucó, Trefáné Erzsébet Fotó Bonczos

A magyar koloniális társadalmi élet szünetel – de csak 2007. márciusig! A családi és az egyéni társadalmi élet pedig zajlik tovább, sőt, teljes sebességre kapcsol.

Santa Teresitán a Czanyó család, mint felbolygatott hangyaboly Helga kórházi ágya körül szaladgált. **Czanyó Adorjáné Helga** szerencsétlenül elesett, csipőtöréssel kórházba szállították, ahol kitűnő sebészek megoperálták. Férje mellett gyermekei Mimi és Péter sok szeretettel veszik körül. Örömmel tudatták, hogy már otthon ápolják. Mi is kívánunk neki sok türelmet mielőbbi teljes felépüléséhez!

November 25-én zsúfolásig megtelt a Ramón Freire utcában a Református templom, ahol a gyülekezet főgondnoka, **Pataky László és Marta Richetti** asszony boldogságtól sugárzó arccal esküdtek egymásnak örök hűséget és kérték a jó Isten áldását. A megható szertartás után az ifjú házaspár meghívta az egybegyűlteket a Hungária klubba, ahol mindenkinek alkalma nyílt velük együtt ünnepelni.

December 20-án az **Attila** órsnek sikerült megrendeznie a hagyományos év végi találkozót, **Theész Kuki** tiszteletére, aki pár napra Argentínában járt. A vendéglátó „**Attila**”, **Sebess Zsuzsi** törött lábbal, 2 nagy mankóval, a „háziasszony” szerepet átengedte ügyes cserkésztestvéreinek, akik jó kedvvel szolgálták fel az *empanádákat* és a finom vörösbort. Az Argentínában élő Attilák (leánykori nevüket ismeritek): **Meleg Judit, Demkó-Belánszky Andi, Lányi Éva, Rajczy Kati**, mind jelen voltak. Sajnálják, hogy **Göndör Emma** nem lehetett velük, de örömmel vették tudomásul ennek okát: fia, **Tóth András**, aki Mexikóban dolgozik, aznap érkezett meg a karácsonyi ünnepekre.

Amint bevezető soraimban írtam, sokan voltunk, akiknek választanunk kellett, hogy melyik gyermekünkél vagy szülőknél töltsük a szentestét. **Főszerkesztőnk Kesserű Zsuzsó** családja az idén szintén megosztott, Miramarra utaztak férjével **Haynal Alival**, hogy fiuk **Attila** családjával ünnepeljenek és élvezhessék **Nina** unokájukat, míg lányuk **Gorondi Istvánné Edith** családja a Gorondi nagyszülőkkel San Isidron maradt és örültek a karácsonyfa körül a hétéves **Gábor** és az ötéves **Miklós** ötletdús játszásának...

A nagy **Zaha** család is bizony nagyon szerteágazódott. **Sanyiék** Argentínában, **Gáborék** az Egyesült Államokban és **Lászlóék** Kanadában ünnepeltek családjukkal. Zaha László és felesége **Szekely Ottika** gyermekeikkel karácsonyra azzal örvendeztették meg a nagypapát, hogy megkapták a kanadai állampolgárságot.

Németországban élő **Márta lányom**, argentinai családjától távol, egy valódi európai karácsony estéről küldött néhány fényképet. Miután sokan ilyesmiről álmodozunk, nem állom meg, hogy ne közöljem: a képen a karácsonyfa egy lepedőn a földön áll. **Egy mennyezetig érő, valódi karácsonyfa**, valódi gertyákkal! Szinte érezzük a szagát.

A másik főszereplő: a **karácsonyi libasült**, Gerhard Franke családapa, Frankené Sebess Márta és három gyermekük **Nikolas, Alexis** és **Katalin** látható nagy öröme.

Szüleitől és testvéreitől távol, Budapesten töltötte az ünnepeket **Zombory Michelle**, Zombory Ági, Andrea és Anikó unokatestvéreivel, láthatóan igen jó hangulatban. Michelle a ZIK-ösztöndíjasok 9-tagú Meggy-csoportjával utazott három hónapra Magyarországra. Láthatjuk: jól érzi magát!

A Zombory lányok: b.-j.: Ági, Anikó, Gabi és Michelle Fotó Michu

Következő számunkban már csak a NYARALÁSOKRÓL fogok írni, itt az argentin és uruguayi tengerpartról!

AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

2005: Alapító Fővédnök: **Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**

Alapító Védnökök: Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005. folyamán kronologikusan bejött adományok: Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László. *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich*

2006-ban bejött adományok: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa - Móricz Istvánné - Erdődy József - Dr. Farkas Ferenc - N.N. - Gorondi István és Edith - K.I. - Dr. Orbán László - Gosztonyi Attila - Luraschiné Földényi Judith - B.A. (Kanada) *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich*

2007-ben eddig bejött adomány: Zombory István

Az Argentinai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

BOOKING
S.R.L. *travel*
Operador Mayorista de Turismo
CARLOS HATCHERIAN
E.V.T. Leg. N° 12.643 D.N.S.T. 2253/05

"DESCUBRIENDO IMPERIOS"
Salida grupal: 16 de mayo 2007
San Petersburgo-Moscú-Praga-Viena-Budapest
Opcionales: Erevan. Atenas. Estambul
Av. Corrientes 922, 6° P, of. "34" Líneas rot : 4393-0456
bookingtravel@fibertel.com.ar

Hostería "La Esperanza" Abierta todo el año. Atendida por su dueño húngaro *László Jánoszy*
Cálida atención y trato familiar. Gran parque arbolado. Pileta de natación.
Av. Dra Cecilia Grierson 383 - Los Cocos, Prov. Córdoba
Tel.: (03548) 492016 - info@hosterialaesperanza.com.ar
Conózanos en: www.hosterialaesperanza.com.ar

DÖRY ELENA (Iles)
Társas és egyéni utazások - repülő és hajójegyek szálloda foglalás kül- és belföldön esküvői ajándék listák

Hívjon: 4812-5564 Fax: 4812-3239
elenadory@hotmail.com

Mert a szív nem ismer távolságot
Az Internet legnagyobb áruháza Magyarországra küldhető ajándékokkal és virágokkal

A Magyar Gifts nem egy közvetítő cég!
Magunk tervezzük, készítjük, szállítjuk és garantáljuk mindegyik rendelést.
Gyors szállítás egész Magyarország területére.
Kérdezze meg bármelyik vevőnket!

Magyar Gifts
www.magarygifts.com
Angolul és magyarul is
-Ha nincs internet kapcsolata-
Ingyenes rendelés, Észak-Amerikából, Kanadából: 888-353-0112
USA számunk elérhető minden országból: 925-283-6095

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor
Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal

Gador
Al Cuidado de la Vida
http://www.gador.com.ar
PRESENTACION: Pomos multibiaminados con 80 y 120 gramos.

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentinai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
http://epa.oszk.hu/amh
www.hhrf.org/amh www.lamoszsz.hu/amh

Az Új Év első perceiben
Redl Erzsébet és vitéz Ferenczy Lóránt
eljegyezték egymást.
(Minden külön értesítés helyett.)

VÁRJUK
ADOMÁNYÁT!
Z.I.K.
ÖSZTÖNDÍJ-
BIZOTTSÁG
Zaha Alexandra
4794-4986

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45
Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

"Kiművelt emberfők által tenni nagy nemzetté a magyart!"

Dres. Constantino Miguel Alitisz y Silvina Laura Loria
abogados
Libertad 480 2° piso,
en el horario de 14 a 18 hs.
4382-2990 y 4382-4895

Valeria De Pataky
Lic. en Psicología (UBA)
Jóvenes y adultos
Consultorio 4787-1793
155-046-5214

Dra. Daniela Bordalejo Dr. Martin Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4953-9959

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK
KÖLCSONKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra. Hungária Egyesület 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írások nem fejezik ki szükség szerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem őrünk meg és nem küldünk vissza. Javítás jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

INTÉZMÉNYEINK
NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina.
Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekemartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - matias@noblegrain.com (54-11) 4131-7136

REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGÖS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVEGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@xlnet.com.ar

CORAL HUNGARIA - sylvialeidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSONKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

WILDEI MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjlmli@yahoo.com.ar

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM" ARGENTINAI MAGYAR KATOLIKUSOK EGYESÜLETE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@hotmail.com

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTINAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@aol.com

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Sargento Cabral 851, 1° A (1059) Buenos Aires Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTINAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@aol.com

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 03543-1557-6631 - gabor.banati@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

APRÓHIRDETÉSEK - CLASIFICADOS

¿DOLORES? ¿CONTRACTURAS? ¡Libérese de ellos! Csilla Vágó Masoterapeuta 15-5478-3441 4792-2452	G-FOTO fényképész , rendezvények, bálók, esküvők, 4796-1392 15-5726-1192 - (Kiszely Gergely) info@gfoto.org www.gfoto.org
Baby-sitter - Kerekes Cili 4837-0161 vagy 15-6587-4261	Tortas húngaras : Recetas Sra. de Bakos - Tel. Pablo 4799-3482

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855

2007. Márciusi lapzártá: február 10
Anyag és hírek beküldésére
4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com